

Listy

Listy

Listy Ason-klubu, **krásně informační** bulletin nejen pro mladé a nezavedené autory západních Čech. Ročník XV, 2006, letos Listy č. 2 (od r. 1992 až dosud už Listy č. 109) z 26. 1., stran 24, náklad 600 výtisků. Redakce: Helena Šlesingerová. Vydal Ason-klub Knihovny města Plzně jako barevné břicho Plže č. 2/2006 za laskavého přispění Města Plzně. **N e p r o d e j n é !**

*****

MILÍ PŘÁTELÉ...

***Představa má větší cenu než tisíc slov.
Vaše podvědomí uskuteční každý obraz,
který vírou zachytíte ve svém duchu.***

(Murphy: Síla podvědomí)

*

BYLO NEBYLO

* **DOBROU NOC V JABLONI.** V pátek 23. prosince 2005 ve 20:00 hodin někteří z obyvatel města ještě chystali a jiní možná odpočívali po předvánočním shonu. Básníci v nočních úborech neusínali na vavřínech: sešli se v Kulturní kavárně Jablonoň, aby si popřáli Dobrou noc! **Irena Velichová, Daniel Mikeš, Jiří Č. Ulrich a Jan Hejn**. Autorské čtení hudebně doprovodili písničkář Vladimír Babnič a hudebník vystupující pod uměleckým jménem IPU.

☞

Od MARKA VELEBNÉHO: Nechte se uspat básníky?!

Nakonec jsem to stihl. Aby byla atmosféra dokonalá, když budou vystupující v pyžamu, tak já také. Vzal jsem si sestřenčinu noční košilku, kterou mi věnovala na pyžamové bály, a přes to mikinu a bundu. Takže cestou na tramvaj mi z pod černé bundy vykukovala růžová noční košile, trochu jsem se třásl zimou a zkoušel ignorovat možné pohledy lidí, zda nejsem Tootsie nebo něco horšího. V Jabloni se můj převlek líbil. Svatka se divila, že jsem se nepřevlékl a šel v tom z domova. Chtěl jsem si dát svařák, ale běda: "Jsi v Jabloni," řekl jsem si, "když chceš topinku, přines si vejce, když chceš víno, přines si ho." (Prý pro něj skočili.) Tak jsem si vybral Jablko poznání. Barman namítl, že má mnoho objednávek a že si není jist, zda si mou objednávku zapamatuje... Rozhlédl jsem se kolem sebe. Počet diváků i s účinkujícími nepřesáhl 10 - 15 lidí. Inu jako v Hospodě na mýtince: "Na takové návaly tady nejsou zařízení." Začalo se trochu děle a dokonce mi přinesli svařák až ke stolu, překvapením jsem ani nevzdechl. Mezi diváky byla Katka Sachrová, která se nečekaně vrátila z ciziny, a kolegyně Bára

z divadla, ta jediná z divadelního souboru Amceth nebyla v pyžamu. A kupodivu nekuřácké prostředí, usínat se má bez kouře. Irena v saténovém pyžamu předvedla klasiku ze své červené knížky (nikoli knihovny - nebo ano?). Pak plžoznalcům Jirka přečetl své vyvrcholení seriálu 30 případů pod vanou... Mezitím hrál pan Babnič a IPU. Dan Mikeš seděl v obrázkovém pyžamu v pozici lotosového květu nad láhví nealkoholického piva a předvedl mj. novou báseň "Mykologickou". Docela jsem slzel smíchy, dobře jsem se bavil. "Šukali jsme klouzky, šukali jsme bedly...", když pak chtěl něco přidat k tématu Vánoce, zabroukali jsme si se Svatkou: "To bude asi: šukali jsme kapry..." Ale ne. Když jsem přišel v noční košilce, nabízeli mi, zda se nechci také zúčastnit autorského čtení, ale nepočítal jsem s tím a neměl jsem nic u sebe. Vystoupil také Honza Heintl, ten jediný byl v tričku. Svatka sice prohlašovala, že asi spí nahý, ale byli jsme přeci v kavárně a ne na představení Krásných zelených očí, kde to máme někteří předepsáno. Sice ne vše se z přečteného i hudebního týkalo spaní či noci, ale to nevadilo. Ani mne to neuspalo. Po necelé hodině pořad zakončila Irena svou novou věcí rozdělenou na osm dílů. Po skončení si kuřáci zapálili, což mne trochu vyvedlo z míry, a odešel jsem opět v noční košilce pod bundou pěšky domů. Aspoň jsem si zkusil, jaké to je, když holky nosí mini. M. V. alias Tootsie (Plzeň, 29. 12. 2005)

- [M. V. (*1970) je básník, prozaik a publicista, absolvent Fakulty humanitních studií ZČU, žije v Plzni, naposledy byl zaměstnán v pekárně Intersparu.]

* MEMORIÁL ANTONÍNA XAVERA VOŘEŽPRUTA A SPOLEČNÉ POSEZENÍ AUTORŮ ASON-KLUBU V SALOONU. To kdysi býval v oblíbě literární salon! Básník **David A. Šakal** se této tradice zmocnil poněkud svérázně a pozval přátele od pera do Saloonu. Ve středu 28. prosince 2005 v 17:00 hodin tu na třech zamluvených drahách vypukne bowlingový turnaj – I. ročník Memoriálu Antonína Xavera Vořežpruta! Příprava byla pečlivá. Do Saloonu v Plzni - Doubravce v Zábělské ulici jsme mohli zvolit dvě různé cesty. "Nepoetickou" trolejbusem a pěšky okolo bankomatu České spořitelny ("Jsme Vám blíží!" – A opravdu: Saloon byl o trochu blíží.). Tu "poetickou" - jednu stanicí vlakem z Hlavního nádraží a rovnou za nosem. Dva dny předtím však Plzeň zapadala sněhem a poetické nakonec byly obě dvě. Pozvánka slibovala, že si pořádně zakoulíme a pak se zkoulíme (spisovně: volná a neformální diskuse na literární téma). "Pivo je vše, co je." (Charles Bukowski) Mnozí z toho však byli tak vykulení, že raději ani nedorazili...

Od MARKA VELEBNÉHO: Vánoční bowle v Saloonu:

*Z listopadového asonklubního posezení vyplynul návrh Čechurových a Šakalových na další setkání: s bowlingem. Dostal jsem e-mail s pozvánkou na 28. 12. Podle Plže se mělo konat až o den později, tak jsem se šel radši zeptat do knihovny. Osmadvacátého odpoledne jsem nevyrazil "s poezií svého druhu", tj. s ČD, ale jel jsem osmadvacátkou. Šakala s Kašičkou jsem potkal před Saloonem a pokynuli mně směrem dozadu do dvorku, tj. follow your Šakal. U dlouhého stolu pro 15 lidí nás bylo v nejlepším pět, tzn. BYLO nás pět.... Sice ne Éda Kemlink a Zilvar z chudobince, ale **Šakal, Kašička, pan Mikisek, já (Marek) a později dorazil i Milan Čechura.** Luboš Mikisek nehrál, tedy jsme hráli ve třech: Šakal, Kašička, Marek a pak střídavě i pan Čechura. Kašička si vybírala lehčí žluté koule, Šakal měl briskní profesionální hod. Já jsem trochu klamal tělem, neboť moje těžká koule s číslem 13 vypadala, jako když tam ani nedoleze, a nebylo to tak špatné. Dobré hody se střídaly s horšími, bowlingový přístroj trochu pletl naše výsledky. Sice jsem byl skoro stále poslední, ale to mi nevadilo, hezky jsme si zahráli. Při odpočinku pan Mikisek povídal Kašičce o tom, jak používá své metody pozitivního myšlení, tak to hned zkusila v praxi a docela se jí dařilo kouli podvědomě stimulovat k lepším hodům. Kašička se pochlubila příslibem budoucí práce, to já se spíš nepochlubil její ztrátou. Přinesl jsem několik fotografií z křtu Martiny Šimůnkové, divadelního líčení Ireny Velichové, práce s Fénixem v Chudenicích a podepisujícího se pana Dänikena. Před osmou jsme přestali hrát a ještě jsem chvíli poslouchal pana Čechuru vyprávět o vnučce a Šakala s Kašičkou o zařizování bytu. Chtěl jsem se podívat ještě do Dialogu, zda tam bude Irena, ale viděl jsem jen Jirku Ulricha v roli barmana. M. V. (Plzeň, 29. 12. 2005)*

*

OZNÁMENÍ

* Od MILANA ŠEDIVÉHO: Ahoj, oznamuju všem spřízněným duším, že

mi vyšla druhá sbírka Sonáta pro vnitřní hlas. Oznamuju také, že i Tomáši T. Kúsovi vyšla sbírka a Martinu Šimkovi také. Po své víkendové návštěvě Prahy můžu říct toto: Martinovu sbírku mají v knižním gigantu na Václavském náměstí zvaném Luxor. Jen pár dní potom, co jsem poprvé spatřil svoji druhotinu, mají tam v poličce i tuto moji Sonátu (překvapivá rychlost distribuce), je jen na metřík od novinky Martinovy, v úrovni očí. Kúse tam nemají, zato ho mají zas v knihkupectví u Jindřišské věže. Inu jiné nakladatelství, jiná distribuce.

Dále pak oznamuju všem, že má láska k poezii, vyjádřená penězi, činí výdajovou položku 12.609,- Kč. Tvrdí to přehledný soupis mé knihovny. Takové blbosti já na počítači dělám. Ve srovnání s jinými hobby celkem zanedbatelná položka. A proto, přátelé, čtěme poezii, neboť je to krásná hobby pro chudáky, kteří jsou bohatí duchem. Rovněž přidávám k dobrému – neboť je mi známo i to – že autor Sonáty pro vnitřní hlas končí 31. 1. 2006 jako knihovník Regionální knihovny Teplice a stěhuje se do Prahy. Ahoj, Plzeňáci! (Dubí, 23. 1. 2006)

- [M. Š. (*1977) je básník, prozaik a kritik, žije v Dubí, po absolvování Pedagogické fakulty ZČU v Plzni pracoval jako knihovník v Regionální knihovně Teplice.]

*

OPRAVA

* Naše radost z nové grafické podoby lednového Plže vydržela jen do chvíle, než jsme v měsíčníku zas objevili chybu. V básni **Michaely Pánkové** *Tátovi* na bílé stránce č. 3 se vinou tiskařského šotka při elektronických převodech zcela ztratilo devět závěrečných veršů... Redakce se autorce velmi omlouvá a znovu uvádí báseň v úplném znění. (- šleh -)

Michaela Pánková

TÁTOVI

*Tiše stanul nad ránem
nevěda jak dál*

*Pán na protější posteli zachrčel
a noc vpitá do pokrývek
jenom přehodila nohu přes nohu*

*Máš ještě o čem snít?
v co doufat O co se snažit Na co se ptát
Můžeš se ještě vůbec ptát?
Máš ještě důvod?
Co tě tak drží na té posteli
Ty hadičky? Ta bolest?
Návštěvy co předstírají
že svět je samá sranda?
To pivo z dudlíku?*

*Ten chrápající pán
ty bílé dlaždičky to lino do šeda
To okno za kterým nic není
Střídání sester*

Nepotřebuješ nic Tak pojď'

*Pán těžce se převalil
ale on se lehce odrazil
a jen tak na zkoušku
se posunul k oknu
že by tam přece jen něco bylo?
A co ?*

*Tak se naposled nadechl
a vyrazil*

- [M. P. (*1953) je básnířka a publicistka, žije v Plzni a nyní pracuje jako učitelka angličtiny na zdejší Konzervatoři.]

*

LISTOVÁNÍ

* VÍTÁME:

Na přelomu roku jsme (jak jinak?!) opět posílili. Naše řady sice na vlastní žádost opustila **Tereza Jandová** (*1979), mimořádně talentovaná prozaička a básnířka, která momentálně žije ve Zbůchu, její místo však ihned zaplnili tři další. Od Petra Náhlíka – Vokouna jsme se dozvěděli, že se do Plzně ze severočeské Evaně právě přistěhoval **Miroslav Valina**, autor zejména prózy s tramskou tematikou. Za povídky získal řadu ocenění v literární soutěži Trapsavec, naposledy v roce 2004 v kategorii "oldpsavců" (tj. těch, kteří si v předchozích ročnících vypsali více než tři ceny) první a třetí místo.

Miroslav Valina

BÍLÁ PANÍ

Ty vado.

Šla k nám.

Šla po nádvoří, do kterého bušily kroupy, šlehalý blesky a cedil déšť. Normálně prošla zdí bejvalýho rytířskýho sálu, jo, a šla k nám.

K věži, kde jsme se schovávali před tou Hirošimou tam venku. Bílá průsvitná postava. Šla - no, spíš se vznášela. Pár centimetrů nad křivou, zarostlou, rozházenou dlažbou.

Fakt.

Objevila se přesně v momentě, kdy jsme jí připijeli na zdraví.

Bílá paní.

"Vy volove," bědoval, blekotal Čáryfuk, celej kostrbatej. "Vy volové, já vám říkal že strašidla se nemají provokovat. Sakra. sakra, sakra."

Šla pomalu. Déšť jí nevadil. Nezajímal ji. My jsme ji zajímali.

Těsně před věží zůstala chvílku stát. Na schodech. Dřív tam určitě byly dveře, ale už z nich zbejvala jenom taková díra. Jako do jeskyně. Ty vado. My jsme všichni čtyři stáli vzadu u zdi, jo, a lepili se zádama na chladný zvětralý kameny. A radši bysme, bouřka nebouřka, pádlovali po jezeře s anténou na hlavě.

"Kdo... kdo jste?" řekla. Hrozně tiše. Jo. Ted' si to představ. Bílá paní, tma, blesky a jedna jediná polomrtvá baterka.

Ty vado.

Zmačknul jsem v ruce plechovej hrnek. "My? Proč?"

"...já...jestli smím dál..."

"Jjjjasně. Ty přece..."

"Díky," jenom tak hlesly, jo, bezkrevný rty. Bílá paní pomalu vešla dovnitř do věže a rozhlídla se po našich dost vyděšených obličejích.

"Nn-není zač," koktal jsem, protože to byl můj nápad, v tý zatracený zřícenině vyrábět Bilou paní. Tak se teď starej, říkaly mi pohledy, trapný, zpitvořený pohledy hnusnejch krys, přestrojenejch za kámoše.

Ale já jsem akorát do našich plecháčů, jo, namíchal citronovou šťávu, kusy ledu z krup a slzu džinu, kterou doma zprivatizoval Kyborg. To bylo všechno. Já nemoh vědět, že...

Bílá paní.

Ty vado.

Nevypadala špatně.

Bledá, průsvitná, ale...

Zkusil jsem se aspoň trochu usmát.

No a pak - pak jsem ji nabídnul ten hrnek.

"Chceš se napít?"

"Co je to?" zeptala se.

"No," řekl jsem, "něco pro zahřátí."

"Aha." Kejvla. Taky se trochu usmála. Pořád mluvila tak tiše, jemně. Znělo to jako cinkání porcelánového zvonečku. Křehkýho. Studenýho. Jako smrt. "Napila bych se. Pro zahřátí. Je mi strašná zima."

"Nehraj si, hele," skřehotal na mě zprava Čáryfuk. Čmejří na bradě měl strachy zježený jak vyplašený kozel. "V jedný pověsti to bylo. Si jeden připil se strašidlem a zkameněl."

Ty vado.

Ruka se mně zastavila kousek od průsvitnejch prstů. Vanulo z nich takový chladno, takový divný chladno. Děsně zvláštní. Fakt.

Bledý, bezkrevný tváře zrudly. Jako by se tam nahrnula krev. Nebo co to bylo. Rudýho. Bílá paní přimhouřila oči. "To strašidlo... to mám být já?"

Úplně bezděčně jsem zakroutil hlavou. Do děr ve věži, jo, plivala bouřka další a další blesky a hromy. "Sakra. Nic jí nedávej. Nedělej to," slyšel jsem zprava, od zdi, Čáryfukový rozklepaný syčení. "Strašidla..."

Víc neřek.

Bílá paní se vnesla do vzduchu, přistála u Čáryfuka a vrazila mu takovou facku, že nám zeměkoule pod nohama, jo, samým leknutím udělala tři otáčky nad plán.

Jeden z redaktorů nakladatelství Fraus nám zase "dohodil" **Lukáše Weishäupla** (*1986), absolventa Soukromé střední uměleckoprůmyslové školy - Zámeček (oboru užitá malba), teď posluchače Ústavu umění a designu Západočeské univerzity v Plzni (oboru ilustrace). Píše poezii i prózu a přál by si, aby byla určitým způsobem zviditelněna. Zatím psal, jak se říká, do šuplíku.

Lukáš Weishäupl

VÝLOHY

Budiž!

*

Prosklené výlohy

se srdci

rozbíjet! -

*

Každý jedno
pomaluje
a zasadí

si

přes velká křídla

*

a

prozradí

jak ohřívát

aby nevystydla?

VLASTNĚ NEGACE

Vlastně bylo všechno obzvláštní

Slunce mi spadlo do hodin

A nevrátí se "prý"

až se pak (kdesi) narodím

bude tma sedmerého...

...havraního

křídla

Výchovná rada zahraje Naléhavou

a vřídla tónu splavou do jednoho

Když už nebude kam létat

Vlastně bylo všechno spojeno

Jen s mojí hlavou

Negace

Negace

Pozitiva

Díky učitelu češtiny Vladimíru Pavlíkovi k nám v lednu našla cestu **Kateřina Černá** (*1990), žákyně 14. základní školy v Plzni – Doubravce. Její umělecký životopis je přirozeně ještě krátký: píše básně a dosud nikde nepublikovala. Ale kdoví?

Kateřina Černá

CO JSOU VLASTNĚ HVĚZDY ZAČ?

*Co jsou vlastně hvězdy zač?
Kdo je stvořil? Proč? A nač?*

*Pro potěchu vášnivým milencům,
či aby svítily na útěk psancům?
Jsou to múzy pěvce s lyrou,
který skládá písně pro svou milou.
Jsou to drahokamy spadlé z krku panny,
jsou to kapky rosy v ebenové dlani.
Jsou to duše dávných králů,
jsou to svíce nebeských sálů.
Jsou to služky luny, noční paní,
jsou to strážci tvého spaní.
Jsou všechno a nejsou nic,
jsou málo, když chceš víc!*

POSÍLÁM...

*Po větru znovu svou písničku posílám,
o tom, že na tebe, můj milý, vzpomínám.
Po vodě posílám polibek na ústa
se vzkazem, že moje touha tu narůstá.
Na křídlech orlů posílám vyznání,
že se mi žilami láska prohání.
Po listech jasmínů posílám přísahu,
že už žít bez tebe neumím, nemohu.*

*

SLÁVA HRDINŮM U KAVÁRENSKÝCH STOLKŮ... (písničkář Viktor Cais)

* **IRENA VELICHOVÁ V TALK SHOW KABELOVÉ TELEVIZE.** Od redaktorky Markéty Čekanové se nám dostalo pozvání do kavárny Anděl v Bezručově ulici na natáčení nové talk show pro kabelovou televizi. Pořad vymyslel Vladimír Babnič a je prý koncipován tak, že hostem bude vždy jeden mladý plzeňský básník a jeden podnikatel. Ve čtvrtek 19. ledna v 16:00 hodin to vypuklo. Před kamerami na dvacet minut usedla básnička **Irena Velichová** (*1987), v “hledišti” kromě jiných **Marek Velebný** a **Jiří Č. Ulrich**.

Od MARKA VELEBNÉHO: TV talk show star:

Před šestnáctou hodinou 19. 1. 2006 už v kavárně Anděl seděl mezi kamerami u stolku anděl v podobě Ireny Velichové. Na druhé straně za barem kouřil duchovní otec nového pořadu V. Babnič. Uviděl jsem Jirku Ulricha, sedli jsme si ke zdi za snímaný stůl a dělali “křoví”, tj. autentický šum kavárny. Neboť jsem nechtěl jen tak sedět, dali jsme se do řeči, a tudíž jsme z rozhovoru u kamer moc neslyšeli. Zaslechl jsem jen útržky: jaký je původ pana Hofmanna, plzeňského podnikatele se známým železářstvím, jeho vztah k městské dopravě, k výpočetní technice... Otázky na Irenu byly tytéž: vztah poetky a počítače, první jízda trolejbusem, škola a původ, oblíbené místo, dochvilnost. Po necelé půlhodině zhasly kamery, účinkující si sundali mikrofony a šli ještě dokončit scénář ke stolku V. Babniče. Já s Jirkou jsme dopili a možná to, co nám uniklo, uslyšíme na kabelovce. (Plzeň, 19. 1. 2006)

Od JIŘÍHO Č. ULRICHA: *S Markem Velebným jsme byli v kavárně Anděl, snad jedni z mála Asoňáků. Byť za aktéry těsně sedíce, nic neslyšíce, mohli jsme jen pozorovat němohru úst a efektních obličejových výrazů naší skromné výherkyně básnické asonklubí ceny, záda pana Hofmanna a občas cukrovou tvář paní od TV. A pohyblivé otrlé kameramany. Bude prý se vysílat tak nejspíš v únoru každou sudou hodinu. (Plzeň, 20. 1. 2006)*

- [J. Č. U. (*1936) je básník, prozaik, dramatik, herec i režisér Divadla pro Nepřítomného Diváka, žije v Plzni.]

* **TOMÁŠ T. KŮS ČLENEM OBCE SPISOVATELŮ.** Mladý plzeňský básník **Tomáš T. Kůs** (*1978) byl na sklonku minulého roku přijat za člena Obce spisovatelů. Rozuměj: té VELKÉ Obce spisovatelů se sídlem v Praze, která sdružuje na 700 renomovaných literátů. Píše se o tom v bulletinu OS *Dokořán* (r. IX, 2005, č. 36, s. 8).

* **SONÁTA PRO VNITŘNÍ HLAS MILANA ŠEDIVÉHO.** Básník **Milan Šedivý** (*1977), člen Ason-klubu a absolvent Pedagogické fakulty ZČU v Plzni, vydal druhou knížku. Totiž: jeho sbírku veršů s názvem *Sonáta pro vnitřní hlas* (2005) vydalo Nakladatelství Fraus ve spolupráci se Střediskem západočeských spisovatelů v Plzni. Má 66 stran, redaktorem jí byl Martin Šimek, autorem doslovu pak Radim Kopáč.

* **LIBUŠE WEINEROVÁ PRVNÍ V SOUTĚŽI JAK JSEM POTKAL PŘÍRODU.** Plzeňská prozaička **Libuše Weinerová** (*1987), studentka Střední lesnické školy ve Žluticích, kterou jsme v Ason-klubu přivítali teprve v květnu minulého roku, má na svém kontě první velké vítězství. V *literární soutěži Jak jsem potkal přírodu*, již spolu s dalšími vyhlásila Základní škola a Mateřská škola Oty Pavla v Buštěhradě, získala v kategorii studentů středních škol za svůj příspěvek **1. místo**.
⇒

Libuše Weinerová

STROM

Kdo jsem? Co jsem? K čemu jsem?

Jsem starý, osamocený strom. Můj staříčkový život byl velmi pestrý. Kdysi dávno, když mě vysadili, jsem se bál, jestli přežiji, a teď ve svém starém věku se opět bojím. Nepřijdou nějací lesníci? Neudělají na mě tečku? Nepokácí mě? A co když ano, co bude se mnou dál?

Když jsem byl ještě mladý, hrávalo si u mě a pečovalo o mě malé dítě. Ano, to dítě bylo mým otcem i matkou. Kde je mu teď asi konec? Nejspíš je už mrtvé. Jen já jsem z naší nerozlučitelné dvojice zůstal jako slepý svědek dávné a občas i kruté historie.

Za dob mého mládí ve slunečné dny okolo mě tančily dívky a pěly krásné písně. Za jasných nocí okolo tančily víly. Ale to je dávno, teď již nic z toho neprobíhá. Také jsem se stal svědkem hrůzostrašných bitev, ale i to jsem byl nucen přežít. Asi je mým osudem jen stát a dívat se na to všechno, co se kolem děje. Dříve tu bývala hájenka, poté les a teď? Teď je tu krásná loučka, na které se pasou stáda srnčí zvěře a za chladných zimních nocí se mých plodů chodí napást divočáci. Tak asi nejsem tak neužitečný.

Kdo to sem jde? Čí to jsou kroky? Že by hajný šel ukončit můj starý nesmyslný život? Ne, to jsou kroky někoho mladého. Á, už ji vidím, je to dívčina! Co asi chce? Že by mé listí? To asi ne, spíše je unavená a jde si lehnout do mého stínu. Ale ona pláče! Co se jí stalo? Sedá si pod mou korunu a já ji šelestěním listů utěšuji. Zní to jako: "Neplač, malá, bude to dobré." Jako kdyby mi rozuměla. Dívka po chvíli přestává plakat a začíná mě svými jemnými prstíky hladit po mé vrásčité kůře. Šeptá mi o svém trápení. Jaký má libezný hlas. V tomto tichém souznění jsme chvíli zůstali. Ona však už musela jít. Slíbila: "Já se vrátím."

Moc jsem jí nevěřil. Ale ona ke mně začala chodit pravidelně a už ani jedinkrát nebrečela. Jednoho slunečního letního dne ji vidím přicházet a s někým se vede za ruku. Ano, je to její chlapec. Přišla mi ho představit. Zanedlouho slyším nějaký hluk a vidím, že ke mně přichází svatební průvod. Moje holčička si udělala pod mou korunou svatbu. To je ale nádhera! Nad tím obrazem mi tečou radostí slzy.

Přesně za rok ji vidím přicházet a už má s sebou kočárek. Jejímu malému chlapečkovi zpívám písně, mé listí ho uspává a můj stín mu dává krásné odpočívání. Teď jsem opravdu šťastný, konečně mě někdo využil. I ve svém věku můžu potěšit novou generaci lidí. Třeba v něm zůstanou vzpomínky na tyto krásné chvíle. Třeba až vyroste, přesvědčí ostatní, že vážit si stromů a přírody vůbec není špatné. Naopak. Příroda nám může dát víc, než si jen umíme představit.

*

FÉNIXOVY CESTY

* DAVID RŮŽIČKA: *I přes zdravotní potíže, které trošku zredukovaly mocný rozlet fénixích akcí naplánovaných na "tento školní rok" se mnohé odehrálo právě díky Heleně G. alias Glatterin, která mne dokázala více, než důstojně zastoupit. Důkazem čehož jsou i její reportáže z akcí. Koncem ledna se v Praze konalo sympóziium zaměřené na život a dílo britského spisovatele C. S. Lewise, jehož nejznámější knížka, Letopisy Narnie, byla vloni zfilmována a nyní přichází do kin.*

Ozvali se i z Velhartického hradu, kdy že se chystáme přijet s kolotočem recitací a dalších akcí na tradiční Den poezie. Po dlouhém povídání zatím vykrytalizovalo datum 17. června. Tak si koukejte připravovat věci ze šuplíků a tak, ať se Den poezie na velhartickém hradě 2006 zase jako vždy podaří.

Pokud jde o únorové akce, kvůli zimě zatím nechystáme nic dlouhodobého či víkendového, takže pravidelně sledujte obvyklé stránky www.fenixovycesty.netcafe.cz, necht' jste v obraze o všem Fénixím dění.

Kdo má rád fantazii či fantasy, mám pro něj dobrou zprávu. Na březem, nebo i kdykoliv jindy, jsme srdečně zváni navštívit některou z akcí, pořádaných paní Laisi Finwen na jejím sídle zvaném Vlastovka ve Svinařích u Prahy, kde se scházejí nejen elfové, trpaslíci, víly a bojovníci, ale i básníci a znalci elfských jazyků. (Plzeň, 23. 1. 2006)

- [D. R. (*1969) je básník, publicista a překladatel, žije v Plzni a nyní pracuje jako redaktor Plzeňského deníku.]

*** HELENA GLATTEROVÁ: Fénixí antsilvestr s elfí slavností "Narvinye":**

Tak ten náš fénixí antsilvestr dopadl nakonec proti všemu očekávání nad očekávání... Sešlo se nás oproti mým pátečním nejpesimističtějším předpovědím docela dost. V nouzi nejvyšší překvapil Jirka Vyšata s harfou a dvěma mladými hudebnicemi (Aldawin a Arienwen), následující den pak ještě naše skvělá kamarádka Alča Křížů z nedaleké Vrhavče a taktéž (původně švihovská) Katrin s přítelem (nyní z Horažďovic) Zavítala i paní "Laisi Finwen" s manželem, která nám se svými přítelkyněmi (ony dvě zmíněné hudebnice) předvedly minimalistickou verzi elfí slavnosti "Narvinye" (slavnost ohně stylizovaná do čtyř ročních období).

Udělalí jsme si pěkný výlet do okolí, prošli jsme malebným zasněženým stromovým kolem místní říčky Pstružné, která se v jednom luhu dělí do několika ramen a vytváří tak téměř pohádkovou atmosféru jakési "Říční říše", až k rybníčku - pěkně zamrzlém, takže jsme se svezli po hrázi a jali se na zasněženém ledovém povrchu různě honit a koulovat, až Jiří zahájil hru s míčkem a asociacemi (které se pak měly zpětně rozplétat, což byla docela sranda, a osvědčili jsme si tak i svou paměť...). Po návratu jsme se jali chystati pohoštění a elfí slavnost...

Narvinye sestává z připomínek všech ročních období a závěrečného ohně - bylo hodně hudby - ať už elfích písní v královské elfštině, tzv. quenijštině, nebo zcela tradičních kytarových písní, sladěných vždy do jednoho ročního období, četly se "tolkienovské apokryfy" z pera Laisi (ona je překladatelkou jedné z těch úspěšnějších českých verzí knihy Letopisy Narnie, jejichž filmová podoba právě přichází do kin), také tance (Aldawin studuje choreografii), samozřejmě se jedlo (chlebičky, jednohubky, cukroví, křížaly, ovoce, naklíčené obilí - část stylizovaná do darů období) a pilo (hlavně nealko)...

Pak jsme se o půlnoci odebrali na hrad (který nám pan kastelán nechal pohostinně otevřený) a v jednom příhodném místě založili požár... Ne, nebojte se, jen malý symbolický ohýnek - tak akorát na to, aby do něj každý mohl vložit své vlastní, osobní polínko - toto polínko na Nový oheň je čistě symbolickým vyjádřením rozhodnutí být tu příští rok pro ostatní - následovala opět tichá píseň a pak společné (tiché) přání někomu blízkému (přítomnému, nepřítomnému) nebo obecně všem lidem - křesťansky orientované duše to pojaly jako společnou modlitbu... No a pak už se šlo postupně spát...

V neděli ráno jsme všichni propásli bohoslužbu, stihli tak akorát uklidit, vytrít, zlikvidovat zbytky a vyrazit na nádraží do Nemilkova... Kromě těchto aktivit pak na půdě ubytovny probíhaly téměř nekonečné matematicko-fyzikální diskuse, neboť když se sejde Jirka se dvěma FAVáky (informatik a kybernetik) a pak ještě Laisin manžel a Katrinin přítel se tomu také věnují (věnovali), pak to stojí opravdu za to... Asi nejzajímavější téma by se dalo shrnout titulkem: "PROČ EINSTEINOVÍ NEPADAJÍ JABKA?" - Pochopila jsem, že nebohý nositel Nobelovy ceny vymyslel teorie, která tento jev prostě nejenže ignoruje, ona jej vysloveně nepřipouští... To prý měl sir Isaac vymyšleno daleko lépe...

Nadšení z těchto diskusí jsme projevovali asi tak dle stupně zasaženosti matematicko-fyzikálním vzděláním – nejvíce trpěl asi John... snad i proto, že přes veškerou mou snahu, podtrženou velkým písmem v pozvánkách, přijel vybaven jako do zimy – to bylo v pořádku – ale jako do zimy na Novém Zélandu (což jsme pochopili v okamžiku, kdy jsme si srovnali průměrné teplotní relace ve Wellingtonu a ve Velharticích)... V pátek večer, cestou z hospody, se mi svěřil, že to je největší zima, jakou kdy ve svém životě zažil – obutému v teniskách, navlečeném ve dvou mikinách a svetru (s vážným ujištěním, že má s sebou když tak ještě jeden) jsem mu to věřila... No, naštěstí v sobotu přicestovavší Alča přijela i s teplým vaťákem, a kromě toho se i oteplilo...

Co říci závěrem? - Kdo přijel, nelitoval, kdo nepříjel, o mnohé přišel... (Dobřany, 23. 1. 2006)

- [H. G. (*1979) žije v Dobřanech a je posluchačkou Pedagogické fakulty ZČU v Plzni (oboru čeština – němčina), zároveň působí jako korektorka v Plzeňském deníku.]

*

(NEJEN) LITERÁRNÍ POZVÁNKY

* **V úterý 14. února 2006 v 19:00 hodin** jste zváni do Divadla Dialog (Plzeň, Klatovská 7) na divadelní představení souboru Amceth podle stejnojmenného románu *Arnošta Lustiga: Krásné zelené oči*. Dokumentární i emotivní obraz krutosti, kde dojmavou roli židovské prostitutky v německém polním nevěstinci hraje básnířka **Irena Velichová** a fanatického SS-mana František Zatloukal. Dále účinkují Asonklubané: **Marek Velebný**, **Daniel Mikeš** a **Jiří Č. Ulrich**, na klavír doprovází **Jan Heintl**.

* **Ve středu 15. února 2006 v 18:00 hodin** jste zváni do klubu Divadla Dialog (Plzeň, Klatovská 7) na představení jednoaktovky *Václava Havla: Audience*. Účinkují členové Ason-klubu: **Jiří Č. Ulrich** (sládek-estébáček) a **Marek Velebný** (spisovatel Vaněk). Znáte-li slavný originál, budete prý překvapeni, jak naši básníci umějí improvizovat.

* **Ve středu 15. února 2006 v 19:30 hodin** Vás Česká společnost elektroniků Hifiklub Klatovy, Česká křesťanská akademie a Kolegium katolických lékařů zvou do klubovny ve Vrchlického sadech (Klatovy, tel.: 376 312 877, e-mail: hifiklub-klatovy@pcse.cz) na pořad s názvem *Proti Bohu se nehraje (Může člověk žít bez víry?)*. Ve vlastní kompozici s použitím textů Tomáše Halíka, George Bernanose a Anatola France účinkuje Miroslav Částek, zakladatel "Divadla jednoho herce".

* **V úterý 21. února 2006 v 19:30 hodin** Vás Česká společnost elektroniků Hifiklub Klatovy a Konfederace politických vězňů zvou do klubovny ve Vrchlického sadech na pořad s názvem *Srdcervác*. Autorské čtení poezie vzniklé v komunistickém žaláři zvaném "Jáchymovské peklo". Hostem večera **Jiří Stránský**, prezident českého PEN klubu, autor knihy *Zdivočelá země* a scénáře stejnojmenného seriálu České televize.

* **V úterý 28. února 2006 v 19:30 hodin** Vás Česká společnost elektroniků Hifiklub Klatovy zve do klubovny ve Vrchlického sadech na pořad s názvem *Dopisy z Libérie. I. část*. Literární "perličky" s obrazovými dokumenty z jihozápadní Afriky připravili a uvádějí Jarmila a Jindřich Pohlovi.

* **Ve čtvrtek 2. března 2006 v 18:00 hodin** Vás Ason-klub srdečně zve do A.C.W. Saloonu (Plzeň, Kollárova 18, <http://www.country-military-plzen.cz/saloon/index.htm>) na *další společné posezení mladých a nezavedených autorů západních Čech a jejich přátel*. Místo pro nás zamluvil David A. Šakal. Máte se na co těšit – prý jediná "fakt westernová" hospoda v Plzni!

* Literární pořady Kruhu přátel knižní kultury v Polanově síni Knihovny města Plzně – viz bílé stránky Plže. Další literární pořady – viz Kultura – Plzeňský kulturní přehled.

*

LITERÁRNÍ SOUTĚŽE A CENY

* **ZA OPONOU ZAPOMNĚNÍ – KOMUNISTICKÉ ČESKOSLOVENSKO 2006**. Jeden svět na školách (projekt společnosti Člověk v tísni) ve spolupráci s týdeníkem *Respekt* vyhlašuje na školní

rok 2005/2006 **literární soutěž Za oponou zapomnění – komunistické Československo**. Soutěž je určena studentům středních škol. Lze zaslat **esej, reportáž** nebo **rozhovor** na dané téma. Každá práce musí být označena názvem, autor uvede jméno a příjmení, rok narození, telefon, adresou školy a třídu, kterou navštěvuje, a souhlas s případným zveřejněním příspěvku bez nároku na honorář. **Uzávěrka je 10. února 2006** (rozhoduje datum poštovního razítka). Adresa: Člověk v tísní - společnost při ČT, o. p. s., Sokolská 18, 120 00 Praha, e-mail: skoly@jedensvet.cz, www.jedensvet.cz. Obálku označte heslem "Jeden svět - literární soutěž". Vyhlášení výsledků proběhne v rámci VIII. ročníku Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Jeden svět. První místo bude odměněno částkou 5.000,- Kč, druhé 3.000,- Kč a třetí částkou 2.000,- Kč. Škola, jejíž studenti se zapojí do soutěže, získá zdarma půlroční předplatné týdeníku Respekt. Vítězné práce budou uveřejněny v týdeníku Respekt.

* **LITERÁRNÍ SOUTĚŽ ŠRÁMKOVY SOBOTKY 2006**. Středisko městské kultury Sobotka a Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové vyhláší 50. ročník **Literární soutěže Šrámkovy Sobotky**. Soutěž je rozdělena do kategorií podle žánrů: I. kategorie: **básně, básnické soubory** (min. 5, max. 10 stran všech příspěvků dohromady; v případě širšího tematického celku, např. celé sbírky básní, je možná větší tolerance); II. kategorie: **prozaické práce** (min. 5 stran, max. 20 stran všech příspěvků dohromady; v případě širšího tematického celku, např. celé novely či romány, je možná větší tolerance); III. kategorie: **studie z oboru literárních věd o autorech východočeského regionu, historické a vlastivědné práce o vývoji přírodních, sociálních a kulturních poměrů ve východních Čechách** (rozsah přiměřený tématu). Soutěže se může zúčastnit každý občan České republiky starší 15 let, který do dne uzávěrky nedovršil 36 let věku. Účast ve III. kategorii je věkově neomezená. Práce musí být původní, dosud nepublikované nebo publikované v roce 2006. Autoři, kteří byli za poezii či prózu odměněni prvními třemi místy ve dvou posledních po sobě jdoucích ročnících, se nesmějí účastnit v kategorii, ve které dostali cenu. Soutěž není otevřena tvorbě pro děti. **Uzávěrka je 10. února 2006**. Práce ve čtyřech vyhotoveních, psané na stroji nebo počítači po jedné straně listu formátu A4 (30 řádků na stránku po 60 úhozech, na počítači písmo velikosti 12, okraje min. 1 cm, běžné řádkování) pošlete pouze poštou na adresu: Středisko amatérské kultury Impuls, Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové; e-mail: sobotkals@centrum.cz. Na každé práci uveďte jméno a příjmení, datum narození, adresu bydliště, telefon, e-mail a soutěžní kategorii, do níž se přihlašujete. Zasláním textů do soutěže automaticky dáváte souhlas s jejich zveřejněním. Pro případné uvedení ve Zpravodaji Šrámkovy Sobotky, Splavu, almanachu soutěže či jiných propagačních tiskovinách můžete texty zaslat navíc na disketě nebo e-mailem. V takovém případě rovněž nezapomeňte opět uvést osobní údaje. Vyhlášení výsledků, předání cen a rozborové semináře proběhnou v rámci festivalu Šrámkova Sobotka ve čtvrtek 6. července 2006. (Více informací o soutěži a festivalu Šrámkova Sobotka na <http://www.sobotka.cz> a na www.splav.cz.)

* **POVÍDKA ROKU 2006**. Redakce Literárních novin a Aktuálně.cz vyhláší **I. ročník literární soutěže Povídka roku 2006**. Soutěž je určena všem autorům bez ohledu na věk. Je celoroční a probíhá ve dvanácti kolech. Během roku se účastník smí přihlásit pouze do jednoho kola s jednou povídkou. Lze zaslat původní, dosud nepublikované **povídky** v českém jazyce o rozsahu 10.000 – 30.000 znaků vč. mezer. Autor uvede jméno, příjmení a kontaktní adresu, přihláškou dává zároveň svolení k publikování díla Literárními novinami či jejich partnery. **Uzávěrky jednotlivých kol jsou 22. ledna, 19. února, 19. března, 16. dubna, 14. května, 11. června, 9. července, 6. srpna, 3. září, 1. října, 29. října a 26. listopadu 2006**. Každý měsíc bude vyhlášen vítěz kola (odměnou min. 5.000,- Kč). Z dvanácti finalistů bude vybrán celoroční vítěz (odměnou min. 50.000,- Kč). Všechny přichodící texty budou publikovány na internetových stránkách Aktuálně.cz a také čtenáři budou mít možnost o nich hlasovat (vítěz laického hlasování získá min. předplatné Literárních novin na jeden rok). Z přihlášených textů redakce každý měsíc vybere nejvýše sedm, které se dostanou k posouzení pětičlenné odborné porotě. Porotci budou rozhodovat nezávisle na sobě, mezi povídky musí každý vždy rozdělit rovných 100 bodů, žádné však nesmí udělit více než 40, v případě rovnosti bodů

přistoupí k hlasování. Povídky na druhém a dalších místech, které získají alespoň 20 % bodů, postupují do soutěže dalšího měsíce. Vítězná povídka bude publikována v Literárních novinách, soubor nejlepších povídek vyjde knižně. Adresa: Literární noviny, Poštovská 8C, 602 00 Brno, tel.: 731 507 201, nebo: Literární noviny, Senovážné nám. 23, 110 00 Praha 1, tel.: 224 142 101; e-mail: redakce@literarky.cz, povidkaroku@literarky.cz; http://www.literarky.cz. Zásilku označte heslem "Povídka roku".

* **WOLKRŮV PROSTĚJOV 2006.** Centrum JOHAN, kulturní a sociální projekty, ve spolupráci s Knihovnou města Plzně uvádějí *městské kolo postupové přehlídky uměleckého přednesu Wolkrův Prostějov 2006 v kategorii jednotlivců pro Plzeň a okolí*. Přehlídka s místním názvem *Plzeňský poetický ševel* se bude konat **3. března 2006 v 9:30 hodin** v Polanově síni Knihovny města Plzně (ul. B. Smetany 13, 2. patro). **PODMÍNKY ÚČASTI:** Do soutěže se může přihlásit recitátor, který ukončil **9. třídu ZŠ** nebo odpovídající třídu víceletého gymnázia a **není mu více než 35 let**. K interpretaci si připraví 2 různé texty poezie či prózy české nebo světové literatury, nedoporučuje se vlastní tvorba. Do uzávěrky je třeba **zaslat vyplněný evidenční list + 3 kopie obou textů** (tiskopis evidenčního listu můžete získat také v Ason-klubu). Přihlášeny mohou být jak ucelené texty, tak úryvky a montáže. Pokud je zvolený text krácen, musí být dodán celý s vyznačením škrťů. Texty odevzdávejte psané na stroji, nebo počítači. Kopie z knih musí být doplněny o jméno autora, případně překladatele a název textu. Možný je úryvek, montáž, publicistický útvar apod., jehož **délka v interpretaci nepřesáhne 8 minut**. Všechny kopie musí být čitelné, v pravém horním rohu podepsané interpretem s vyznačením kategorie. Recitátor sám určuje, který z připravených textů bude interpretovat v prvním a který ve druhém kole. Pro přesné zařazení do kategorie uvádějte v postupovém listě celé datum narození. (Sóloví recitátoři jsou rozděleni do tří věkových kategorií: I. kategorie - od ukončení 9. tř. ZŠ nebo odpovídající třídy víceletého gymnázia do 17 let, tj. účastníci dosáhnou 17 let až po 1.2. 2006; II. kategorie - do 20 let, recitátoři, kteří do 1.2. 2006 dovrší 17 let; III. kategorie – 20 až 35 let, recitátoři, kteří do 1.2. 2006 dovrší 20 let). **Uzávěrka přihlášek je 17. února 2006.** Adresa: JOHAN, centrum pro kulturní a sociální projekty, Havířská 11, 301 00 Plzeň, e-mail: johan.c@seznam.cz, http://www.johancentrum.cz, mobil: 775 131 309 (Eva Ichová). Účast na regionální přehlídce je podmíněna doporučením z nižšího postupového kola. Pokud se ve Vašem okolí nižší postupové kolo nekoná, ohlaste svůj zájem do 24. února 2006 přímo na adresu centra JOHAN. Na regionální kolo festivalu poezie WP lektori městské přehlídky nominují max. 2 nejlepší recitátory z každé kategorie, které budou na přehlídce zastoupené. Přímý postup na regionální přehlídku Wolkrův Prostějov mají možnost využít: 1) účastníci národní přehlídky předešlého ročníku Wolkrova Prostějova, kteří svoji účast nahlásí pořadateli regionálního kola do 3. 3. 2006; 2) na doporučení lektorů účastníci dílny UP na Šrámkově Sobotce předešlého roku. Regionální přehlídka sólových recitátorů a divadel poezie pro kraje Plzeňský a Karlovarský se bude konat pod místním názvem *Poezie na rynku – regionální festival poezie* ve dnech 24. – 26. března 2006 v prostorách Divadla Klatovy. **Uzávěrka přihlášek je 3. března 2006.** Národní přehlídka 49. Wolkrův Prostějov se uskuteční 20. - 24. června 2006 v Prostějově.

* **CENA MIROSLAVA IVANOVA 2006.** Klub autorů literatury faktu (KALF) vyhlašuje pro rok 2006 *VI. ročník Ceny Miroslava Ivanova*. Tato cena je udělena za **práce z oblasti literatury faktu** a je udělena v kategoriích: a) cena za celoživotní dílo; b) cena za dílo knižně vydané v posledních třech letech (2003-2005); c) cena pro autory do 39 let za dílo vydané v uplynulém roce; d) ocenění časopisecké tvorby publikované v uplynulém roce; e) cena pro nakladatele věnujícímu se soustavně vydávání literatury faktu. **Uzávěrka je 28. února 2006.** Přihlášky s dvěma výtisky knihy mohou soukromé osoby, autoři, jejich vydavatelé, nakladatelé či instituce posílat na adresu: Doc. PhDr. Jan Halada, Fakulta sociálních věd UK, Smetanovo nábřeží 6, 110 00 Praha 1. Výsledky soutěže budou vyhlášeny při knižním veletrhu Svět knihy 2006. Bližší informace: Miroslav Kučera (tajemník KALF), e-mail: mirek.krimi@wo.cz, mobil: 603 766 044; <http://www.mvcr.cz/detektiv>.

* **CENA EGONA ERVÍNA KISCHE 2006.** Správa odkazu Egona Erwina Kische ve spolupráci s Klubem autorů literatury faktu (KALF) vyhlašuje pro rok 2006 **XV. ročník Ceny Egona Ervína Kische**. Je udělována každoročně jako mezinárodní cena autorům literatury faktu z České republiky a Slovenské republiky za knihy vydané v předchozím roce, tzn. v roce 2005. Každý autor smí do soutěže zaslat pouze jeden titul ve dvou exemplářích s případnými recenzemi a zpáteční adresou. **Uzávěrka je 28. února 2006.** Adresa: *Svaz čs. spisovatelů (v likvidaci), Správa odkazu E. E. Kische, Radlická 2, 150 00 Praha 5.* Výsledky soutěže budou vyhlášeny v září 2006. Bližší informace: Miroslav Kučera (tajemník KALF), e-mail: mirek.krimi@wo.cz, mobil: 603 766 044; <http://www.mvcr.cz/detektiv>.

* **LIDÉ A ZVÍŘATA VE ZDRAVÉM MĚSTĚ 2006.** Knihovna města Mladá Boleslav společně s propagační komisí rady města za podpory města Mladá Boleslav vyhlašují **literární soutěž na téma Lidé a zvířata ve zdravém městě**. Soutěž je určena dětem i dospělým, kteří nejsou profesionálními spisovateli nebo novináři, a bude hodnocena ve věkových kategoriích: 10 – 15 let, 15 – 18 let a nad 18 let. Lze zaslat původní, dosud nepublikované práce o max. rozsahu 2 strany A4 strojopisu. **Uzávěrka je 28. února 2006.** Adresa: *Knihovna města Mladá Boleslav, V. Klementa 1229, 293 23 Mladá Boleslav, e-mail: knihovna@kmmb.cz.* Práce je možné zaslat e-mailem ve formátu DOC nebo RTF. Autor uvede jméno a příjmení, datum narození, adresu, školu či povolání, připojí rovněž písemný souhlas se zařazením osobních údajů do databáze soutěžících. Texty posoudí odborná porota, nejlepší budou otištěny ve sborníku, na jehož křtu (16. 5. 2006) budou předány ceny autorům vítězných prací. Pořadatelé si vyhrazují právo případně všechny ceny neudělit.

* **DANIEL 2006.** Národní institut dětí a mládeže Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ve spolupráci s Kulturním a vzdělávacím centrem Židovského muzea v Praze, Památníkem Terezín a Muzeem romské kultury v Brně ve školním roce 2005/2006 vyhlašují **III. ročník jednokolové literární, historické a výtvarné soutěže Daniel**. Soutěžním tématem letošního ročníku je: **Holocaust a jeho reflexe, případně rasové problémy v současné ČR a problematika soužití různých etnik v ČR**. Soutěž je určena žákům 8. a 9. ročníků základních škol, 3. a 4. ročníků osmiletých gymnázií, 1. a 2. ročníků šestiletých gymnázií a rovněž studentům všech typů středních škol. Soutěžící se mohou zúčastnit jednoho či všech oborů, tzn. jak **literárního** (poezie, povídky, fejetony, eseje atd. s uvedenou tematikou; u poezie min. 3 básně, u prózy max. 5 stran A4), tak **historického** (dějepisné studie týkající se tématu; max. 20 stran vč. příloh) či **výtvarného** (libovolná forma i technika, ne xerokopie, pokud neslouží výtvarnému záměru). Práce musí být původní a nepřihlášené do jiné soutěže. U historických prací musí být uveden seznam použité literatury se základními bibliografickými údaji, viz příklad (Fantlová, Z.: *Klid je síla, řek' tatínek*. Nakladatelství Primus, Praha 2004, s. 245) a přehled příloh; práce by měla být v obalu, tj. vložena do desek, popř. svázána, opatřena titulní stranou s názvem práce, jménem autora, adresou školy, ročníkem studia a kraje, popř. jménem učitele či konzultanta). Ke všem pracím je třeba přiložit **registrační kartu**, kde bude uvedeno jméno a příjmení autora, rok narození, studijní ročník, úplná adresa školy, telefonní či e-mailové spojení, kraj, případně též adresa bydliště. Registrační kartu a podrobnosti o soutěži najdete též na www.humanitnisouteze.cz. **Uzávěrka je 28. února 2006.** **Kontakt:** *Mgr. Alexandra Zimolová (historická část), PaedDr. Eva Schneiderová (literární část), PhDr. Ludmila Vozábová (výtvarná část), Národní institut dětí a mládeže Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Talentcentrum, Sámova 3, 101 00 Praha 10, tel.: 246 088 242, 246 088 224, 271 746 982, fax: 271 746 923, e-mail: zimolova@nidm-msmt.cz; schneiderova@nidm-msmt.cz; vozabova@nidm-msmt.cz.* Obálku označte heslem "Daniel 2005/06 – literární, historická nebo výtvarná práce". Literární práce je možno zaslat též elektronickou poštou. Zasláné příspěvky vyhodnotí porota. O termínu slavnostního vyhlášení a předání cen nejlepším účastníkům budou soutěžící v dostatečném předstihu vyrozuměni. Vybrané práce mohou být v zájmu propagace soutěže publikovány, vystaveny apod. Vybrané oceněné literární práce budou otištěny ve sborníku.

* **POD JEŠTĚDEM.TXT 2006.** Podještědské gymnázium v Liberci vyhlašuje *literární soutěž Pod Ještědem.txt*. Soutěž je určena mladým autorům a bude hodnocena ve dvou věkových kategoriích: do 15 let (básnické práce označte 1B, prozaické 1P) a od 15 do 21 let (básnické práce označte 2B, prozaické 2P). Lze zaslat **poezii** (max. 4 básně) a **prózu** o max. rozsahu 4 normostrany A4, psané po jedné straně papíru, ve třech vyhotoveních. Soutěž je anonymní, práce nepodepisujte, na zvláštním listu uveďte jméno a příjmení autora, datum narození, adresu bydliště, e-mail a soutěžní kategorii. Obálku označte heslem "Pod Ještědem.txt". **Uzávěrka je 28. února 2006.** Adresa: Podještědské gymnázium, k rukám Štěpánky Rygálové, Sokolovská 328, 460 14 Liberec 14, e-mail: rygalovas@seznam.cz, www.pglbc.cz. Texty bude hodnotit v prvním kole laická veřejnost (studenti), ve druhém kole odborná porota (Mgr. Hana Antonínová Hegerová, Mgr. Hana Šabaková, student Ondřej Jerman, student Lukáš Trněný). Výherci budou vyrozuměni prostřednictvím webových stránek. Slavnostní vyhlášení výsledků s autorským čtením proběhne v knihkupectví a antikvariátu J. Fryče.

* **O NEJHEZČÍ KRAJKOVÉ EXLIBRIS 2006.** U příležitosti Týdne knihoven 2005 Městská knihovna Sedlčany, Sdružení Krajka, SKIP (Svaz knihovníků a informačních pracovníků) a Spolek sběratelů a přátel exlibris vyhlásily *soutěž O nejhezčí krajkové exlibris*. - [Exlibris (knižní značka) je prostředek k označení vlastnictví knihy. Obvykle to bývá malý lístek vlepovaný na vnitřní stranu desek knihy. Měl by nést nápis "Z knih", "Exlibris", "Kniha" nebo podobný a také jméno vlastníka (například "Ivanky", "Novotných", "naší Kačky" apod.). Při hodnocení výtvarného efektu značky se přihlíží také k estetickému umístění písma a jeho kvalitě. Značka nemusí být z papíru, musí však být taková, aby ji bylo možno do knihy nalepit a obsahem ji považovat za označení vlastnictví knížky.] - Soutěž je určena dětem i dospělým a bude hodnocena v pěti kategoriích: 5 – 10 let, 10 – 15 let, 15 – 19 let, dospělí, studentské práce pod vedením odborného pedagoga. Lze zaslat původní, dosud nepublikované, originální **exlibris** ztvárněné jakoukoli technikou (tj. krajka paličkovaná nebo šitá, jiná textilní technika, papír) - **inspirace krajkou je podmínkou!** Jeden autor může poslat i více prací. Každá práce (nejlépe v průsvitných deskách) musí být označená štítkem se jménem, datem narození a adresou soutěžícího, názvem soutěžní kategorie a použitou technikou. Knižní značky, které nebudou odpovídat pravidlům soutěže, nebudou do soutěže zařazeny. Knihovny nebo jiné subjekty mohou zorganizovat ve svých městech místní kola soutěže, uspořádat výstavy a pouze vítězné práce odeslat do celostátního kola. **Uzávěrka je 1. března 2006** (platí datum poštovního razítka). Adresa: Blanka Tauberová, Městská knihovna Sedlčany, Kpt. Jaroše 482, 264 80 Sedlčany, tel. 318 821 186, e-mail: tauberova@knihovna-se.cz, www.knihovna-se.cz. Práce budou posuzovány nezávislou pětičlennou komisí v čele s předsedou - textilním výtvarníkem. Tři vítězné práce v každé kategorii budou odměněny, absolutní vítěz získá cenu Spolku sběratelů a přátel exlibris v hodnotě 300,- Kč. Soutěžní práce se stávají majetkem vyhlášovatelů (porota rozhodne o jejich konečném umístění). Výsledky budou zveřejněny na webových stránkách knihovny nejpozději do 1. 4. 2006 a následně v odborných časopisech. Z vítězných prací bude uspořádána výstava.

* **LITERÁRNÍ KVĚTEN 2006.** Studenti Fakulty multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně v rámci V. ročníku festivalu *Literární květen* vyhlašují **III. ročník stejnojmenné literární soutěže**, letos na stejné téma jako je název českého filmu z dílny Miroslava Zikmunda, Jiřího Hanzelky a Jaroslava Novotného "Je-li kde na světě ráj..." Soutěž je určena studentům denního studia univerzit a vysokých škol v České a Slovenské republice. Lze zaslat **poezii** (max. 5 textů o rozsahu u každého jednotlivého příspěvku max. 1 strany A4, tj. 30 veršů vč. mezer mezi slokami) a **prózu** (max. 2 texty o rozsahu u každého jednotlivého příspěvku max. 5 normostran, tj. 9.000 znaků vč. mezer), v českém nebo slovenském jazyce, každou práci v pěti vyhotoveních. Soutěž je anonymní, práce nepodepisujte, pouze označte osobním heslem (5 písmen a 3 číslice), k zásilce přiložte zalepenou obálkou se jménem a příjmením, datem narození, kontaktní adresou, místem a prokazatelným ročníkem studia. **Uzávěrka je 15. března 2006** (rozhoduje datum odeslání). Adresa: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta multimediálních komunikací, Literární květen 2006, paní Hana Rozehnalová, Štefánikova 2431, 760 01 Zlín. Kontakt: Hana Tkadlecová - h.tkadlecova@seznam.cz, Barbara Horváthová - horv.b@seznam.cz. Texty bude hodnotit porota

složená z významných literátů a jazykových odborníků. V každé kategorii lze udělit tři ceny v pořadí, případně čestná uznání. Nejlepších autoři budou pozváni na slavnostní vyhlášení výsledků v závěru festivalu, konajícího se ve dnech 2. až 5. května 2006. Při této příležitosti se mohou setkat se spisovateli a dalšími osobnostmi z oblasti literatury. Pro pozvané zajistí pořadatelé pohoštění a ubytování. Vítězové získají věcné ceny a jejich příspěvky budou otištěny ve stěžejních literárních časopisech. Podrobnější informace na www.literarnikveten.cz.

* **LADY RADIO – RADIO MAN 2006.** Český rozhlas 2 – Praha vyhlašuje *XIII. ročník soutěže o nej příjemnější ženský a mužský hlas Lady Radio - Radio Man 2006*. Soutěž je určena ženám a mužům ne-profesionálům od 15 do 100 let s krásným hlasem, smyslem pro humor a jistou dávkou hravosti. Zájemci mohou poslat (novou!) magnetofonovou kazetu, minidisk nebo CD s nahrávkou svého hlasu, na které řeknou v rozsahu jedné minuty něco na téma "Smysl života". Odborná porota bude kromě krásy hlasu hodnotit také přirozenost projevu, myšlenku, nápaditost, vtip a šarm přednesu. Potom tradičně vybere deset semifinalistů, kteří změří své síly v pěti disciplínách při živé nahrávce s publikem. Konečných 6 finalistů vystoupí společně se známými herci ve finále. Držitelé titulů získávají každoročně cenné dary (hlavní cenou je zájezd k moři). Zároveň mají možnost navázat spolupráci s Českým rozhlasem. **Uzávěrka je 15. března 2006.** Adresa: Český rozhlas 2 - Praha, Vinohradská 12, 120 99 Praha 2. Přiložte stručný životopis. Zásilku označte heslem "Lady Radio - Radio Man 2006". Případné další informace na adrese: smagni@rozhlas.cz (Světla Magni); <http://www.rozhlas.cz/praha>.

* **NOVINY NAŠÍ TŘÍDY 2006.** Městská knihovna Chodov vyhlásila *literární a výtvarnou soutěž s názvem Noviny naší třídy*. Soutěž je určena třídním kolektivům základních škol v Chodově. Úkolem dětí je vytvořit noviny, které vypoví o jejich životě ve školní lavici. Mohou např. popsat školní výlet, pochlubit se svými úspěchy nebo napsat o celé škole. Texty mohou být doplněny fotografiemi a kresbami. Noviny lze pojmout dle vlastní fantazie, při psaní by však neměla být opomenuta pravidla českého pravopisu. **Uzávěrka je 20. března 2006.** Adresa: Městská knihovna Chodov, dětské oddělení, Staroměstská 55, 357 35 Chodov, tel.: 352 665 598, e-mail: mkchodov@volny.cz, <http://www.knihovnachodov.cz>. Vyrobené noviny knihovna vystaví a lidé pak o nich budou hlasovat.

* **ORTENOVA KUTNÁ HORA 2006.** Klub rodáků a přátel Kutné Hory – Kutná Hora v Praze vypisuje u příležitosti letošního ročníku festivalu Ortenova Kutná Hora *XIII. ročník stejnojmenné literární soutěže*. Soutěž se uskutečňuje na památku kutnohorského rodáka, básníka **Jiřího Ortena** (*1919 - †1941) a je určena začínajícím **básníkům** z České republiky, kteří v roce konání soutěže dosáhnou **max. 22 let** (tj. věk, v němž zemřel Orten) a kteří do uzávěrky soutěže nevydali knížku poezie. Lze zaslat jednotlivé básně i cykly na libovolné téma, psané na stroji nebo počítači, o max. rozsahu 200 veršů, v šesti vyhotoveních. Soutěž je anonymní. Práce nepodepisujte, na volném listu papíru A4 přiložte jméno a příjmení, datum a místo narození, rodné číslo, adresu bydliště, název a adresu školy nebo zaměstnavatele. **Uzávěrka je 31. března 2006.** Adresa: *Monika Trdličková, Purkyňova 189, 284 01 Kutná Hora*. Práce bude posuzovat pětičlenná porota ve složení Marie Rút Křížková (předsedkyně; literární historička, editorka a pedagožka), Lenka Chytilová (básniřka, překladatelka, nakladatelská redaktorka a středoškolská profesorka), Rudolf Matys (básník a literární kritik), Jaromír Damek (básník, pedagog a překladatel), Ondřej Lipár (bývalý účastník soutěže) a Lucie Krupičková. Vítězové dostanou peněžní odměny – za 1. místo 5.000,- Kč, za 2. místo 3.000,- Kč, za 3. místo 2.000,- Kč, dále mohou být udělena čestná uznání. Porota si vyhrazuje právo neudělit všechny ceny. V rámci festivalu (tentokrát ve dnech 8. - 10. září 2006) bude připraven recitační pořad, sestavený ze soutěžních prací. Po vyhlášení se mohou soutěžící spolu s ostatními návštěvníky festivalu zúčastnit literárního semináře, kde budou mít možnost mluvit o svých textech nejen s porotou, ale také s ostatními mladými básníky. Výběr z oceněných prací bude publikován ve sborníku *Názvuky XIII*. Bližší informace na <http://www.rodaci.kutnahora.cz>, www.okh.cz.

* **PROSEČ TERÉZY NOVÁKOVÉ 2006.** Osvětová beseda Proseč a Obec Proseč – Obecní knihovna Proseč vyhlašují **XVIII. ročník literární soutěže Proseč Terézy Novákové.** Soutěž se koná vždy jednou za tři roky a je určena všem občanům České republiky starším 15 let, kteří nejsou členy Obce spisovatelů nebo Syndikátu novinářů. Lze zaslat původní, dosud neopublikované a do jiných soutěží nepřihlášené práce **poezie** (sbírky veršů a ucelené útvary o min. rozsahu 10 básní) a **prózy** všech žánrů, vše o max. rozsahu 50 stran, psané na stroji nebo počítači na papíru formátu A4, ve čtyřech vyhotoveních. Každá stránka musí být očíslována a v pravém rohu nahoře opatřena názvem práce. Pořadatelé uvítají, přiložíte-li text zároveň v elektronické podobě (na disketě, CD). Soutěž je anonymní, práce nepodepisujte, přiložte vyplněnou přihlášku (jméno a příjmení, rok narození, povolání, adresu bydliště, soutěžní kategorii, název práce, souhlas s uveřejněním ukázky z díla, datum a podpis) – formulář naleznete na webu. **Uzávěrka je 31. března 2006.** Adresa: *Obecní úřad Proseč, 539 44 Proseč 18, http://www.prosec.cz/kultura_kult_akce.htm.* Práce bude hodnotit odborná porota, v každé kategorii budou uděleny tři ceny v pořadí a finanční odměny (za první místo 2.500,- Kč, za druhé 1.500,- a za třetí 1.000,- Kč), případně čestná uznání. Za práce vztahující se k Proseči nebo blízkému okolí bude navíc předána věcná cena. Slavnostní vyhlášení výsledků se uskuteční 9. září 2006 v Proseči u Skutče. Všichni autoři budou o programu včas informováni.

* **O STŘÍBŘITĚLESKLÝ HALMOCHRON 2006.** Sci-fi klub ANDROMEDA Plzeň (<http://andromeda.scifi.cz>) vyhlašuje **XVII. ročník literární soutěže O Stříbřitělesklý halmochron.** Pořadatelé prosí: 1. Zasláné práce musí být v žánru **sci-fi** (porotci neoblíbují povídky žánru čisté fantasy a hororu, zato prý oblíbují povídky na téma "Cestování časem"). 2. Počet soutěžních příspěvků od jednoho autora je omezen na tři práce, textů lze zaslat i více, avšak v součtu všechny příspěvky dohromady nesmějí přesáhnout 40 normostran (tj. stran o 30 řádcích po 60 znacích, s řádkováním 1,5, tzn. 1.800 znaků na stránku vč. mezer; celkový rozsah by tedy neměl přesahovat 72.000 znaků; elektronicky zasílané povídky není nutné formátovat na normostránkový vzhled). 3. Soutěž není anonymní, tzn. příspěvky by měly být označeny jménem autora či značkou, pod níž mají být uváděny. Texty musí být dodány ve třech exemplářích, psaných strojem nebo vytištěných na kvalitní tiskárně. Ještě větší radost způsobí zasláné na disketě (čestně vrátíme) nebo e-mailem napsané v běžném textovém editoru (T602, Wintext 602, AmiPro, Word) – je větší šance na zveřejnění ve sborníku - **V TOMTO PŘÍPADĚ NENÍ NUTNÉ ZASÍLAT PŘÍSPĚVKY V PAPIROVÉ PODOBĚ.** Soubory by neměly obsahovat viry známého či neznámého původu. Nezapomínejte na zpáteční adresu. 4. Nevyžádané písemné příspěvky se nevracejí. 5. SFK ANDROMEDA si vyhrazuje právo na jedno vytištění ve svém klubovém fanzinu, který by měli obdržet všichni účastníci soutěže. 6. Prosíme autory, kteří nesouhlasí se zveřejněním svého příspěvku na Internetu, nechť na to laskavě upozorní. 7. Vyhlášení výsledků se uskuteční v průběhu PARCONu - TAURCONu v Nymburku na přelomu srpna a září 2006. Účastníci budou upozorněni písemně. **8. Uzávěrka je 31. března 2006.** 9. Práce zašlete na adresu: Lubomír Záborský, Rabštejnská 32, 323 32 Plzeň, e-mail: lzaborsky@quick.cz. Prispievatelia zo Slovenska môžu využiť adresu: L. Záborský, Predmestská 40, 010 00 Žilina. Pořadatelé se zavazují, že sdělené osobní údaje neposkytnou žádné třetí osobě a využijí je pouze pro komunikaci s účastníky.

* **ROSTEME S KNIHOU 2006.** Občanské sdružení Svaz českých knihkupců a nakladatelů a jeho společnost Svět knihy, s. r. o. zahájily na veletrhu Svět knihy Brno 2005 propagační kampaň na podporu čtení knih v České republice. Projekt s názvem **Rosteme s knihou** zaměřený na získávání kladného vztahu k literatuře a knihám by měl oslovit novým a zajímavým způsobem zejména předškolní a školní mládež. Jeho cílem je rozvíjet a prohlubovat literární vzdělání a čtenářskou vyspělost, zlepšovat a obohacovat komunikační schopnosti a všeobecné kulturní znalosti mladých lidí. - Vážení pedagogové, knihovníci, všichni, kdo pracujete s dětmi! Zapojte děti do soutěží, ve kterých budete odměněni společně s nimi! Přiveďte je zpět ke knize! Podpořte čtení knih zábavnou formou! Více na www.svetknihy.cz.

* **TO SI PŘEČTI.** Soutěž je jednokolová a je určena dětem ve věku 6 – 15 let. Lze zaslat text na téma **”obhajoba oblíbené knihy”** o max. rozsahu 1 strany A4. Práce by měla přesvědčit kamarády, že by si doporučenou knížku také měli přečíst. Lektor (učitel, knihovník aj.) uspořádá místní kolo, potom provede výběr pro semifinále a zašle pořadatelům (nejlépe elektronicky) max. 5 příspěvků. **Uzávěrka je 1. dubna 2006.** **Kontakt:** *Svět knihy, s. r. o., Fügnerovo nám. 3, 120 00 Praha 1, tel.: 224 498 464, e-mail: programy@svetknihy.cz, www.svetknihy.cz.* Zásilku označte heslem **Rosteme s knihou + názvem soutěže**. Slavnostní vyhlášení výsledků proběhne na veletrhu Svět knihy Praha 2006 (4. – 7. 5.). Vítězové na prvních třech místech přečtou před veletržním publikem své příspěvky a zároveň společně se svými lektory obdrží hodnotné ceny. Vítězné příspěvky budou zveřejněny na veletržním webu.

* **REKLAMNÍ SLOGAN NA PODPORU ČTENÍ KNIH.** Soutěž je jednokolová a je určena dětem a mládeži ve věku 10 – 18 let. Úkolem je napsat **návrh vtipného sloganu na propagaci čtení knih** o max. rozsahu 10 slov. Lektor (učitel, knihovník aj.) uspořádá místní kolo, potom provede výběr pro semifinále a zašle pořadatelům (nejlépe elektronicky) max. 10 příspěvků. **Uzávěrka je 1. dubna 2006.** **Kontakt:** *Svět knihy, s. r. o., Fügnerovo nám. 3, 120 00 Praha 1, tel.: 224 498 464, e-mail: programy@svetknihy.cz, www.svetknihy.cz.* Zásilku označte heslem **Rosteme s knihou + názvem soutěže**. Slavnostní vyhlášení výsledků proběhne na veletrhu Svět knihy Praha 2006 (4. – 7. 5.). Vybrané slogany budou na veletrhu v rámci vyhlášení vítězů soutěže hodnotit přizvaní odborníci na reklamu. Vítězové na prvních třech místech společně s lektory obdrží hodnotné ceny. Nejlepší slogany budou využity v propagačních materiálech k veletrhu a kampani ”Rosteme s knihou”.

* **LIDÉ KOLEM NÁS 2006.** Redakce Pozitivních novin vyhlašuje **I. ročník literární soutěže Lidé kolem nás**. Soutěž je určena všem zájemcům bez ohledu na věk s výjimkou profesionálních spisovatelů a autorů Pozitivních novin. Lze zaslat původní, dosud nepublikovaný libovolný literární útvar (**povídku, vyprávění, fejeton** aj.) o max. rozsahu 3 normostrany (tj. 30 řádků po 60 úhozech, celkem 1.800 znaků). Jeden autor může přihlásit max. 2 příspěvky. Pište o prarodičích, rodičích, sourozencích, sousedech, kamarádech, výjimečných lidech, které znáte, kteří na Vás něčím zapůsobili nebo Vás jinak oslovili způsobem života či příhodou. Práce je možné doplnit vlastními kresbami či fotografiemi. Autor uvede jméno a příjmení, věk, adresu a připiše souhlas s uveřejněním díla bez nároku na honorář na www.pozitivni-noviny.cz, případně v jiných sdělovacích prostředcích, které o to PN požádají. Pořadatelé uvítají též současnou fotografii autora, která pak bude otištěna v záhlaví jeho díla. **Uzávěrka je 1. dubna 2006.** **Adresa:** *shaylen@centrum.cz.* Příspěvky posílejte jako přílohu v programu MS Word, do předmětu uveďte ”LS Pozitivních novin”. Neobdržíte-li do tří dnů zpětný e-mail s potvrzením o přijetí, pošlete dílo znovu. Práce bude hodnotit porota složená z Redakční rady PN a některých stálých autorů (tj. Petra Nachtmanová, Alena Hejnová, Blanka Kubešová, Ondřej Suchý, Jan Kuthan aj.). Vybrané povídky budou průběžně uveřejňovány v Pozitivních novinách a jejich hodnocení bude provedeno po skončení uzávěrky. Výsledky budou vyhlášeny na konci dubna v Pozitivních novinách. Prvních pět výherců obdrží hodnotné ceny od sponzorů soutěže (knihy s věnováním od autorů a CD).

*

AD FONTES ANEB UŽ STAŘÍ ŘÍMANÉ...

ILONA GRUBEROVÁ: Historická próza aneb Titus Livius – Palacký římského obrození

Když si dnes chcete přečíst knížku jen tak pro zábavu, většinou si zajdete koupit nějaký román. Ve starém Římě klasické doby tenhle žánr nekvetl. Říman povždy hrdý na to, co jeho národ dokázal, četl historie. Dlužno hned na začátku poznamenat, že ne všechno, co bylo o dějinách napsáno, patřilo zrovna k žánru historie (historiae), a naopak historie rozhodně nebyly nějakou vědecky zpracovanou příručkou dějin. Líčení historií často počínalo mytologickým založením města asi tak, jako bychom před Palackého Dějiny umístili Jiráskovy Staré pověsti. Obdobným klasikem obrození národních hodnot za císaře Augusta byl Titus Livius.

I když slova "Titus" a "títánský" spolu nemají pranic společného (to druhé je totiž od Títán, tj. jména druhé generace řeckořímského pantheonu bohů proslulých velikostí svého vzrůstu), tak pojmy Titus Livius a títánský už spolu souvisejí. Těch 142 knih, které psal bezmála 40 let, jinak než títánským dílem ani nazvat nelze. Nejednalo se sice o svazky, ale o svitky, přesto jeden takový pemzou vyhlazený dnes zabírá průměrně 95 tištěných stran, takže celkový rozsah díla mohl být kolem 13 490 stran!! A takový kolos rozmnožujte opisováním! To byl jistě první důvod, proč se nám celé dílo nedochovalo. Máme po ruce jen 35 dle mínění čtenářů zřejmě nejzajímavějších knih, z ostatních výpisky – periochy, jak je při studiu pořizoval kdekterý římský jinoch.

Titus Livius (59 př. n. l. - 17 n. l.) začínal jako učitel rétoriky v Patavii. Záhy se ale dostal do Říma, kde se proslavil, když po lázních a jiných veřejných prostorách předčítal úryvky ze svého chystaného díla. Livius začal líčením starořímských mytologických příběhů, všech těch Aeneů, Romulů a Sabineek podobně, jak to po něm udělal i náš kronikář Kosmas. Pokračoval dobou králů a – kdo ví, snad už tehdy měl (podobně jako třeba Balzac) obrovský cíl dovést své líčení přes víc než stovku knih až do současnosti. Tou současností pro mladého Livia byla doba po bitvě u Aktia, tj. doba již neotřesitelné vlády Augusta, doba, v níž se zaměřil na "obrození" starých římských hodnot. Do tohoto mravně politického programu dokonale zapadala také idea Liviova historického díla, zcela stejně jako dílo Františka Palackého podpořilo obrozenecké snahy jednoho daleko menšího národa. Tohle srovnání kupodivu kulhá jen tak málo, jak to obvykle podobným srovnáním dovolujeme. Cílem díla bylo oslavit římanství, zdůraznit na osobnostech mravní příklady chování úctyhodných předků. Jako Palacký zdůrazňuje zmužilost národa za období válek husitských, tak Livius líčí druhou punskou válku: Římané vždy ctili protivníka hodného toho jména a v Hannibalovi takového rozhodně získali – sloni nesloni. Zatímco ale Palacký ze "strategických důvodů" nezachytil období vlády stále ještě panující dynastie Habsburků, Livius dovedl své dílo až do své současnosti, do roku 9 n. l. Protože to je rok z hlediska převratných událostí nezajímavý a protože těch knih Ab urbe condita je "nedokonalý" počet 142, soudí se, že jich mělo být celkem 150, s událostmi dovedenými až do konce Augustovy vlády. Jenže prý-snad-možná ty knihy Livius napsat nestačil. Kdo ví, Augusta přežil o tři roky.

Bohužel, právě knihy zachycující události, jichž byl Livius přímým svědkem, se nám nezachovaly, takže dnešní historikové tím nejdůležitějším z jeho díla nedisponují. Otázka historické vědecké pravdivosti Liviova díla je však problematičtější. Livius nebyl ani vědcem, ani politikem, byl spisovatelem. Žánr historie mu svou přichylností k rétorice a k dramatu velmi vyhovoval. A tak dbal především na vybroušený jazykový styl, který nad to značně obměňoval podle líčené látky (aby čtení nebylo při tom rozsahu díla fádňí). Dramatičnost příběhů doplňoval charakteristikami jednajících postav (zhusta pomocí pronášených řečí) a - jak bylo opět pro žánr charakteristické - zeměpisnými i jinými kuriozitami.

Sám nevím, vykonám-li nějaké záslužné dílo tím, že vypíšu od prvopočátku města dějiny národa římského. Ale ani kdybych si tím byl jist, neměl bych odvahu to tvrdit. Vždyť vidím, že už je dávno rozšířen názor, že noví spisovatelé pokaždé přispějí dějinám nějakým určitějším poznatkem anebo že obratným stylem překonají drsný sloh svých předchůdců. Ať je tomu jakkoli, bude mě těšit, že jsem sám hleděl zachovat paměť na znamenité činy předního národa světa – pokud mi stačily síly.

(Liv.I. 1)

O životě Liviově víme málo. Ale dochovala se historka, že prý do Říma přišel jeden člověk až z dalekých asijských Gad jen proto, aby uviděl toho spisovatele, o němž tolik slyšel. A pak šel hned nazpátek. Inu, sláva...

- [I. G. (*1970) žije v Plzni a působí jako učitelka češtiny a latiny na středních i vysokých školách. Spolu s manželem Josefem G. Je autorkou a též interpretkou literárně hudebních pořadů, přednášek apod.]

*

OHLASY * REFLEXE * KRITIKY

Zpravidla nás přesvědčují víc ty důvody, které sami objevíme,

než ty, na které přišli jiní.

(Blaise Pascal: Myšlenky)

Vstup na vlastní nebezpečí!

*** JAN VAVŘIČKA: Dobrý den přeji:**

Po dlouhé odluce se opět ozývám, a sice naplněn radostí, kterou mi přinesl PLŽ s pořadovým číslem 10. Dnes (ano dnes, 29.12., jsem ostuda, já vím) jsem jej konečně přečetl.

Chtěl bych vyjádřit podporu mladičké Alici Liškové v jejím tvůrčím snažení. Povídka "Strom Naděje" mne potěšila tou pravou a nefalšovanou fantazí atmosférou. Jelikož si občas zahraji Dračí doupě, mám k takovým příběhům vztah ryze kladný. Jen tak dál, Alice.

Také bych chtěl pozdravit šikovného, písmenkového mága Jana Hučku, jehož pojednání "O zapomenutých písmenech" mě rozveselilo a nadchlo. Vždycky jsem měl rád pestrost, vynalézavost a květnatost českého jazyka, ale díky rozvernému mágovi Hučkovi jsem poznal další netušené možnosti češtiny. Písmenko X s háčkem mi vyrazilo dech a od teď jej považuji za další oficiální písmeno naší abecedy.

Přeji Vám všem krásný celičkový nový rok 2006 a doufám, že mě s mými řádky nepošlete X'ipku. Mějte se báječně! Honza Vavříčka, fantasta stále Stříbrný ze Stříbra (Stříbro, 29. 12. 2005)

- [J. V. (*1975) je prozaik zaměřený zejména na sci-fi, žije ve Stříbře.]

*** MILAN ČECHURA: Dvojitá odpověď Milanu Šedivému od Milana Čechury:**

Chtěl bych se, Milane, vyjádřit k Tvým dvěma vstupům v Plži číslo 12/2005 a 1/2006, ve kterých jsi se o mě, nedá se to říci jinak, pěkně otřel.

*Nejprve několik slov ke kritice asonklubí knížky **Rozloučení**, na které jsem se podílel se svými kolegy Lubomírem Mikiskem a Jiřím Ulrichem. Nevím, proč Tě pobuřuje náklad 160 výtisků, když ostatní malé knížky vycházejí v nákladu o deset výtisků menším. Ale to jen tak na okraj. S čím s Tebou musím souhlasit, je žebříček kvality, jak jsi ho vytvořil. Také si myslím, že Ulrichova povídka je nejlepší, Mikisek je druhý a na mě holt zbylo to třetí místo. Mohl bych s Tebou diskutovat o tom, že si nemyslím, jak je to moje vyprávění chudičké a bez pointy. Ale nechci. Máš samozřejmě právo na svůj názor a můžeš jej vyjadřovat, jak se ti zlíbí. A znovu s Tebou musím souhlasit. I já se domnívám, že moje parketa je v humoristických a odlehčených prózách. Ale to prostě v téhle knížce použít nešlo. Nevím, že to jako kritik, i když určitě zatím nerenomovaný, nechápeš. Ale věř mi, že z Tvé kritiky nejsem naštvaný. Vždycky jsem tvrdil a tvrdím pořád: nejhorší, co se může autorovi stát, je to, že ho nikdo nečte.*

Bohužel k Tvému smajlíku z dvanáctky 2005 už tak vstřícný být nemohu. Nevím, Milane, a to myslím naprosto vážně, proč jsi ho napsal. Seděl jsem, četl jsem a nechápal jsem. A to absolutně. Jestli jsi mě chtěl urazit, nepovedlo se Ti to, neb urážlivý zrovna nejsem, jestli jsi mě chtěl otrávit, povedlo se Ti to téměř dokonale.

To není báseň, to není kritika, to není nic. Jak Ti proboha mám na tohle odpovědět. Nejdřív jsem uvažoval o podobně laděných rýmovačkách. Ale pak jsem přišel na to, že na takovou hovadinu se dá odpovědět hovadinou stejného kalibru. A ta zní:

Milan Šedivý vypadá zepředu úplně stejně jako Milan Čechura zezadu, když se skloní. (Plzeň, 6.1. 2006)

- [M. Č. (*1949) je básník a prozaik, žije v Plzni a zde také pracuje jako prodavač dřeva.]

*** JIŘÍ Č. ULRICH: Hrůzná změna malé myšky:**

(tato črtička byla inspirována miniaturou M. Čechury Zdrobnělina)

Prezident lahůdkářské žůžospíže zatoužil dozvědět se, jak kvalitní pokrmy se nalézají v jeho enklávě. I požádal mladou hnědou myšku o provedení inspekce.

Mladá hnědá myška se uctivě uklonila a před zahájením své činnosti pronesla zásadní projeveček. Cudně skláněla hlavičku, jako že je na tak náročný úkol příliš malá, jó, kdyby byla tou velkou myší, to by to roztočila, a vzápětí stříhala vousisky, jak se do toho obuje a opře. No, hubička jí jela jako šlejfirnička, jen slinečky lítaly a jiskřily jako dužička v kalužince, zvlášť když si zpívala svou oblíbenou krikrikrikri, a myška byla hrdá, že takhle krásně kroutit pusinkou jiné myšky neumí, tak zábavně a pro obyčejné čtvernožce štajfpusobivě a pusootvívavě, a tak básnicky, bože, básnicky! A přitom na jaké intelektuální výšinky je schopna vyšplhat a z nich shlížet!

Pak přistoupila k úkolu. Vybrala si sýr trojhránek. Nejprve ho několikrát opatrně obešla, no kterejpak sýrař tohleto takovéto fují-fují propašoval do našeho kamrlíčku! Jistě už nebyl mladý a zachovalý, nějaká ta hubka lidová, bodrý bráška zpiřarský. Šmudlíček.

Nuž ochutnejme, každý růžek zvlášť. Tenhle je tvrdý, leda tak na strouhání, to si jenom uždibnu, odřela by se mi řitička, jak nepovedené soustičko pro těličko! Ten druhý je zase sladoučký, slzičku bych málem vyronila. A ten třetí, juj, jednou tak, podruhé onak, chutička se mi na jazyčku převaluje a dělá přemetičky bez hrazdičky kauzalitičky, na tohle nejsem já vzorná myška zvyklá. A myška sýrek obcházela, tu ochutnala, tu vyplivla, a vždycky sliničkami ukousnuté místečko pěkně zaplácala. Tu si uvědomila, že tak podivný trojhránek museli uhníst sýrařici tři. A znovu kolem chodila a znovu poslintávala, až celý sýrek byl pokryt sliničkami. A běda: když již po několikáté začala papáníčko ochutnávat, zjistila, že sýreček náhle měl jen jednu chuť: myšičkovou! I zabolelo ji bříško. A z nejvyšší plošinky bobečky házela. A jak dopadaly dolů na papírek připravený, měnily se ve výrazečky nejczokrajnější, srdce nejjímavější, fůrky i metafůrky, a jak jedno slovíčko vzniklo, již ho následující vyvracelo obrázečkem ještě barvitějším, skryté trničky zakrývající. A dokonce se jí i hlasivečky při tom úkonku rozmnožily, neboť popištivala vícehlasně: mi, mi, mi! (chtěla původně vyslovit my, my, my ale to y je tak tvrdoučké!) A natrásala se, že může papulkovat za čtenáříky i za autoříky, kteří jsou tak průhledňoucí, bože průhledňoucí!

A jak se dříve kroutila pusinka, teď se kroutilo psaníčko papírovaté, až vypadalo jako zrcadélko, pávečka psavého obrázející. Myška byla hrdá: jak je můj výtvorek vyvážený, pro vysoce kultivované dušičky kremroličkou, pro ty bodré bráškovité hlavinky hlavolámek pro zastyděníčko!

Prezident lahůdkářské žůžospíže si posunul brýle na nose a podíval se na malou hnědou myšku. Změnila se tou fuškou náramnou! Velikostí, pohlavím i barvou. Už nebyla malá. Zestárla. A dokonce to ani nebyla myška. Byl to velký myšák. s měkkým íčkečkem, iotičkou. Už nebyla hnědá, ani její (vlastně už teď jeho!) knírek konečně vyrašený a fousiskovatý! Přes triumf péra svého strašného a myšákovského utrápen byl. Zešedivěn byl! Šedivý!!! (Plzeň, 20.1. 2006)

* BOHUMIL JIRÁSEK: (NE)polemika:

Milý kolego Milane Šedivý,

se zájmem jsem si přečetl Váš vstup do kritické rubriky. Potěšilo mě Vaše zjištění, že si mě studentky pletou s Aloisem. Tím se nezaslouženě dostávám mezi zasloužilé, byť omylem. Moje útlost (literární) je skutečně zanedbatelná. Zvláště vedle spisů předchůdce. Až se ostýchám o těchto souvislostech hovořit.

Poněkud mě mrzí, že jste si postěžoval, že při své křehké konstituci (cvičte a posilujte!) se obáváte dvou mých vlastností: roztržitosti a zlého pohledu. Té mé roztržitosti se nemusíte vůbec bát, ta Vám nemůže ublížit. Dosud jsem ani netušil, že jsem roztržitý. Bud' jsem sám sebe málo sebekriticky zkoumal, nebo se roztržitým teprve stávám. Konec konců o kantorech se říká, že roztržitost je jejich profesní deformací, tak se nebráním, jenom jsem poučenější. Pravdou je, že si teď budu více všímat, jestli jsem v roztržitosti neztratil hlavu (což jsem dosud neudělal) a častěji si sáhnu někam vzhůru, jestli mi hlava řádně sedí na krku.

Mám však k Vám jednu prosbu. Pokud mám opravdu zlý pohled, bude to asi dáno spíše fyziognomickým chátráním než zlobou duše. Proto mi odpusťte, pokud můžete, toto mé vzezření, ale nikdy mi neodpouštějte zlé činy, pokud mě při nich přistihnete!

Potěšil jste mě a mám z Vás velkou radost, že se pokoušíte zdvihnout Šaldovu hůl, nebo se o ni alespoň opírat. Sám si užitečně uvědomujete, že je těžká. Ale už jen ten pokus je krásný a hodný pochvaly. Řada kritiků před Vámi se o to také pokoušela. Není důležité, zdali ji zdvihneme, ale že vůbec o to usilujeme. Šalda si to zaslouží a je dobře, že to víte.

Šaldu i s tou jeho holí jsem vždy miloval a v dobrém se mi to vracelo. Tu jeho hůl jsem však nikdy neunesl. V mládí jsem byl kriticky razantnější, ale neměl jsem šanci svoje soudy prezentovat. Buďte šťastný, že tu šanci máte. Budu Vám držet palec. Pokud mě snad máte za zlého (nebo šlo skutečně jen o neúmyslně zlý pohled?), nebojte se mě. Na kritiky a dobré lidi nikdy neútočím a navíc je mi Váš kritický metr sympatický. Buďte jako kritik spravedlivý a skromný, ale i kriticky odvážný, zatím co já jsem už stařecky ohleduplný a leccos říkám jen náznakem, nikoliv však z obavy, že bych se bál hněvu postiženého, ale že bych ho nechtěl rozplakat. Vidíte, to je ta stařecká ohleduplnost a bezzubost, které Vy se musíte při svém mládí alespoň zatím vyhnout, než zešedívíte. Tak neváhejte, čas neúprosně běží a budete také jednou šedivý a půjde Vám to rovněž na nervy, dokonce i těm, kteří v tu dobu ještě šediví nebudou.

Skutečně jste mě potěšil, musím to opakovat, že jste si pohladil Šaldovu hůl, a pokud Vám bude někdo tvrdit, že je to symbol jeho kritické tvrdosti a nesmiřlivosti, věřte, že je to též symbol jeho moudrosti, jeho hloubky a váhy duchovní, která se tak těžko zdvihá a poponáší jako pochodeň. Ale nemusíme vždycky přerušit své učitele. Stačí, když je následujeme. Za to Vám děkuji a přeji Vám šťastnou cestu. Váš Bohumil Jirásek (Plzeň, 9. 1. 2006)

- [B. J. (*1931) je literární pedagog, historik, teoretik a kritik, žije v Plzni a zde také působí na Pedagogické fakultě ZČU.]

* LUBOŠ VINŠ: Poděkování, odpověď Mileně Písačkové:

Ano, přiznávám. V něčem se jistě stalo pochybení. Od první nehody před dvěma roky, kdy do mne ždouchlo auto z vedlejší silnice, které nejprve přibrzdilo, což jsem mylně považoval za signál, že mne vidí, ba jako vozidlo na hlavní respektuje, uplynulo dobrých šest až osm tisíc kilometrů, soudě podle počtu vyměněných řetězů. Od první nehody se silnicím pokud možno vyhýbám, ale stejně mne moje téměř posedlost jízdou na kole asi dovedla na scesti. Jezdil jsem skoro každý den. Jízda na kole mi byla úlevou i meditací. Ano, i jakýmsi zabijákem stresu. Okolo Blatné je opravdu nádherné projíždět se na kole a vnímat, otevírat se proudům imaginace. Ale asi by se to nemělo přehánět. Jsem rád, Mileno, (omlouvám se za téměř důvěrný tón, aniž bychom byli představeni; odpusťte, odstup mi k našemu rozhovoru o kole neseď), že Vám není lhostejný můj osud básnického cyklisty. Anebo cyklického básníky? Opravdu si těžko dovedu představit, že bych na kolo již nikdy neseď. Zpočátku to asi bude krušné, musím připustit, budu se bát, ale přítomnost touhy znovu vyjet, znovu se "kochat",

dodává sílu. Snad se to již obejde bez následků. Nevím, zdali mám jezdit opatrněji, neboť já opatrně opravdu jezdil. Možná se jednalo o chvilkovou absenci soudnosti, protože onu osudnou cestu opravdu znám. Následky deště mi, přiznám se, ani nepřišly na mysl, ale stejně, rychlost nijak nepřekračovala můj průměr v terénu. Jenom mne toho dne pokoušela jakási bujnost, do šlapání jsem dokonce občas povstal, tak mne těšil ten slunečný den. Co se týče brýlí, tady asi spočívá jádro pudla. Vámi zmíněné oranžové brýle (pozor, nezaměňovat za růžové brýle mámení) mám. Souhra náhod (?), odřely se mi v brašně pár dní před tím a já si tedy vzal proti ostrému slunci tmavé. Ty už se nyní také honosí odřeninami, ba ranami. Moje osudová skalka se na nich značně podepsala.

Přiznávám též, že Vaše přání, abych teď nepřestal na kole jezdit, mne nejprve překvapilo, ale musím mu dát za pravdu. Asi opravdu nepřestanu. Nemohu sám sebe zradit podlým strachem.

Opatrnosti však nikdy nezbyvá. Budu tedy mít Vaše rady i své šrámy a zkušenost blízkosti čehosi temně trýznivého, nevratně konečného, více na vědomí, až vyjedu. Doufám však i v přízeň Nebes!

Dívám se teď na spoustu věcí jinak. Víc naprosto obyčejných věcí mne těší. A možná se dokonce ze mne, skalního pesimisty, stal i tak trochu optimista. Žiju moc rád!

Nakonec, stejně musíme připustit, že život sám o sobě prostě je nebezpečný. Žít ho v bavlnce, nežijeme. Strach ničemu nepomáhá. Možná pomáhá jisté stranění se úletů, jež člověku nepřísluší, nejsou mu vlastní.

Asi Vás potěším tím, že již mám novou helmu. I na nové světlé brýle došlo.

Přeji tedy sobě, Vám i všem ostatním krásné projížďky plné vnitřního světla a hlavně bez nehod! (Blatná, 11. 1. 2006)

- [L. V. (*1959) je básník a prozaik, žije v Blatné, působí jako soukromý učitel angličtiny a překladatel.]

*** JIŘÍ Č. ULRICH: Praviděpodobnost zdařilého pádu:**

(Věnováno Luboši Vinšovi a Mileně Písačkové: aby uzavřeli bike do sklepa.)

Pohled stranou. Semafor: červená. Krev na kapotě. Sanitka ječí. Kyslíková maska. Operatěři skeptičtí. Hlava v obvazech. Oči kalné. Jen dvě slova. Dnes i později. Roky a desetiletí.

Zato uvnitř hlavy po barevném gejíru prší květy a lahodné jsou procházky vůněmi parku, kde slova veršů poletují jako pestří motýli a věší se na zázračně větve čarovných stromů v hrozny básní tak lahodné chuti ve vánku, jenž přináší moře plné vil a osvěžení těla i ducha.

Příbuzní pláčí. Básníci ochuzeni. Svět zapomíná. Dvě slova. Žádný smysl. Nyní zhoršení. Ústav kazajek. Nehybní přivázání.

A v hlavě strnulé střídají se krajiny nevidané a vstupují písně a slova odkudsi z éteru, vluzují se luzně skulinami mezi švy v temeni dary inteligence nezřené a citu utajovaného ve vodotrysku souznění a krásného snu, nerozplynou se, neuniknou, neb zdi jsou vztyčeny.

Muž (či žena) stál(a) na zledovatělém srázu, sundal(a) si helmu a rozjel(a) se tam, kde sráz končil kamennou zdí. Věřil(a), že bude vyvolen(a). Nedostalo se milosti. Ani krásné uzavřenosti. Ani nirvánské posmrtné nehybnosti. Malinkatá pravděpodobnost. Sto procent bolestného vědomí a bezmocnosti současně. Rozežírá v mukách. Vyvolení a nevyvolení. Klíč k zařazení. Ztracen člověče. Udělej čelem vzad. Noty kroků jsou víc než ke kříži vedoucí dvě nepřetržité stopy.

(Plzeň, 20. 1. 2006)

*** VOJTĚCH NĚMEC: Zpověď mladé blbě krve (panu Ulrichovi):**

Pane Jiří Č. Ulrichu. Mrzí mě, v co se proměnila naše diskuse (smím-li to tak nazvat). Ted' si uvědomuji, že jsem to přehnal. Často unáhleně reaguji, stačí mi jediná věc, která se mi nelíbí (třeba Vaše poučování, po tom šílím) a má vztahovačnost dělá svoje: rozpoutá divadýlko (ale mě to baví, to si musím přiznat...). Jsem příliš spontánní (a neurotický v jistých situacích), a to je někdy (třeba teď) k neužitku, protože to vede k nedorozumění. Schválně, dejte si dohromady spontánnost, touhu provokovat, odpornou kousavost a máte hnusnou zbraň, která střílí i na potenciálního spojence. Tudíž se omlouvám za svou mladickou tupost a nerozvážnost: jsem jen člověk!

To s tou mou citlivostí: jsem citlivka a zároveň cynik, za svou citlivost (zvláště, když ji někdo vyzdvihuje) se stydím a potlačuji ji siláctvím. Tzn. někdy jsem onen chameleon (Tato má dualita však neznamena poruchu osobnosti. Jsem psychicky zdrav... Alespoň si to myslím... Pche, to říkají všichni blázni!).

Odložím tedy na chvíli extravagantní masku a vyjdu Vám vstříc, když jsem Vám stál za to, abyste nemávnul rukou a pokračoval v naší papírové konverzaci. Víte, je to pro mě úplně nové, takhle rychle skočit po hlavě (a oblečený) do temných vod literatury. Možná právě z té nejistoty jsem tak jízlivý, slizký, záškodnický parchant. Huh! To jsem zase přehnal, aspoň budete mít co pepného číst...

S omluvami, s díky a s pozdravem, V. N. (Cheb, 12. 1. 2006)

- [V. N. (*1983) je básník a prozaik, žije v Chebu a nyní studuje Pedagogickou fakultu UJEP v Ústí nad Labem (obor čeština – angličtina).]

* JIŘÍ Č. ULRICH: Sen o Múze a rady začínajícím spisovatelům aneb Druhá lekce z psychoanalýzy:

Jak známo, naše podvědomí pracuje nepřetržitě a u literátů mnohdy našeptává píšící ruce. Někdy posílá přímá sdělení v podobě snů, jen je umět rozšifrovat. Mně se občas zdají sny barevné, doprovázené intenzivním pocitem, který přetrvává mnoho hodin po probuzení. Zrovna jeden takový se mi dnes zdál, sen, u něhož se dá vystopovat tvůrčí charakter podvědomí, jež z banálních podnětů vytváří závažné sdělení. To následující se týká způsobu zacházení s Múzou.

Večerní podnět	Popis snu (zcela autentický!)	Výklad snu: jak se chovat k Múze
<i>Zapomněl jsem poslat obchodní e-mail čínské kolegyni.</i>	<i>Uviděl jsem krásnou, křehkou, bíle oděnou Číňanku, jak se na mne usmívá, a já jí kynul rukou.</i>	<i>Nelelkuj, když se na tebe usměje Múza, byť by vypadala sebevíc exoticky.</i>
<i>Zapomněl jsem před spaním spolknout své léky.</i>	<i>Ukazuji Číňance velké tabletky, nechce si je vzít.</i>	<i>Pravou Múzu poznáš podle toho, že odmítá antikoncepci.</i>
<i>Můj gauč je obklopen všelikým nábytkem, když jsem šel spát, kopl jsem se do nohy o stůl.</i>	<i>Ležím na gauči, od Číňanky mě odděluje jeden a půl metrová zeď.</i>	<i>Existují v tobě skryté překážky bránící přístupu Múzy.</i>
<i>Večer mi manželka nevynadala, že sedím u PC, naopak mi pohladila vlasy a pleš.</i>	<i>Číňanka v průsvitné košilce se ke mně na gauči tulí, hladím ji něžně.</i>	<i>Překonáš-li ty překážky, buď k Múze milý až milostný.</i>
<i>Ve vinárně jsem se hádal s kolegou spisovatelem.</i>	<i>Jakýsi Číňan mi něco dlouze vykládá a já mu nerozumím.</i>	<i>Nenech se od kontaktu s Múzou odradit třetí osobou či kritikem.</i>
<i>Trvalo mi dlouhou dobu, než jsem našel za gaučem zapadlé mé oblíbené plyšové zvířátko.</i>	<i>Číňanka stojí osamocena na pokraji velkého náměstí, je smutná, utíkám k ní.</i>	<i>Neopouštěj svou Múzu, jinak ti vloží do díla chmurné tóny či ti bude nevěrná.</i>
<i>Zapomněl jsem před spaním jít na WC.</i>	<i>Číňanka odchází za roh vykonat fyziologickou potřebu.</i>	<i>Pamatuj: ne vše, co Múza vytvoří, je publikovatelné.</i>
<i>Večer mi rodina vyčítala, že tloustnu a vypadám jako těhotný, že takhle brzy zošklivím a zestárnu.</i>	<i>Číňanka má velké břicho a povislé nehezke tváře, mračí se, nezná se ke mně.</i>	<i>Při poctivé inspiraci se Múza vyčerpá a po otěhotnění ztratí krásu a zdrhne ti. Dílo musíš donosit a porodit místo ní. Pokud jsi Múzu spustil z dohledu, je možné, že vaše společné dítě bude mít cizího otce a ty se staneš pouhým plagiátorem.</i>

(Plzeň, 7. 1. 2006)

* JANA HORÁKOVÁ: Postsilvestrovská přestřelka se smajlíkem V. M.:

NA LINU (ad Terminologická)

*Na linu, na linu
honí Lea Malinu.*

*Když na linoleu
honil Václav Múzu Leu,
uklouzla mu noha,
Lea vzala roha.*

*Ach lidičky, je zima, zima...
Však Vašek, ten má za ušima –
vsadil v Fortuně trojici
A ted' má, lišák, čepici.*

OD PŘESEDY

*Věřte, pane kolego, že ani
na veřejném zasedání
není každá (rada?) k máni*

*A pod čepicí nápad smělý,
jak přidat postel ku posteli.
Ach Viktoro, Sparto, Slávie!
Kdo závidí Vaškovi ty orgie?*

- jho (Plzeň, 9. 1. 2006)

SÁZKA NA VAŠKA

- [J. H. (*1958) působí jako redaktorka Plže, překladatelka poezie a tajemnice KPKK při KmP, žije v Plzni.]

*** JIŘÍ Č. ULRICH: Abstraktní kompozice pro bílého Pána vln aneb Když bílí ano, proč barevní ne, když navíc mají podtext?**

*A je spojka
Ra je plavidlo
Úrá! Řítí se ruská trojka
Churá je duše když mládí zastydlo.
Y- a oslík zmlk
Výplod je někdy plk
Ivy- Ivanky je to oblíbená hláška
Divy čaruje tahle kulihráška
Češe si vlásy srdce raní mi
Prsty lásky svými laními...
Laními...laními...laními. Lani!*

(Plzeň, 20. 1. 2006)

*** MAREK VELEBNÝ: Totem, Písmák, Litera – pod věží:**

Před lety mne kamarádka Michaela seznámila se serverem Totem.cz, do kterého přispívala, tak jsem tam tehdy také nějakou dobu přispíval. Nyní mne náhodou pozvala Světlana (Lampička), že jede na čtení Totemu do Prahy, zda bych nejel s ní. 11. ledna jsme odpoledne jeli žlutým busem na Hradčanskou a pak metrem na Můstek. Akce se konala v Jindřišské věži v Praze od 18:30 hod. Výtah nás vyvezl do 9. patra a pak ještě malým točitým schodištěm na úplný vršek věže. Zde jsme se trochu zapletli s pokladní, - platí vstup na věž i účastníci literárního večera? Myslel jsem, že se akce bude konat v kavárničce. Z oken věže jsem se letmo podíval na světla velkoměsta a pak jsme se usadili v kabátech na židle. Pro účinkující bylo připraveno "křeslo pro hosta" s mikrofonem, což některé vyvedlo z míry. Místnost se postupně zaplnila a bylo nutné přidat i pár židliček navíc. Vystoupilo několik účinkujících s povídkami, které byly proložené kytarou. Jedna povídka se odehrávala v Itálii a byl to takový napůl sen, pak byla erotická povídka, kdy u baru nabízel muž svou holku druhému. Dále bylo několik pohádek, i Světlana přečetla pohádkový příběh o andílčích na Karlově mostě. Asi nejvíc se mi líbila povídka o Vánocích, kapru, dárcích, soutěžích, která mi hodně asociovala známou Šimkovu povídku "Pohoda Vánoc". Nebyl jsem oficiálně přihlášen, ale myslel jsem, že také

vystoupím, ovšem cca před dvacátou hodinou bylo čtení ukončeno, prý aby lidi nemrzli a šli si pro teplé nápoje. Šel jsem na vlak, ale přišel jsem několik minut po odjezdu, protože jsem ještě měl v hlavě loňský jízdní řád. Tak jsem strávil skoro hodinu na Hlavním nádraží, neboť jsem nechtěl mrznout venku. Zvláštností akce bylo, když v 19 hod. během čtení začala nad našimi hlavami hrát věžní zvonková loreta. Prý pokaždé hraje jiný motiv. Nebyl to špatný zážitek v té dřevěné věži pod zvony, ale asi budu jinak zase věren plzeňským pořadům... M. V. (19. 1. 2006)

* MAREK VELEBNÝ: Docela jsem si počtl v té pohádce pana Juríka:

Nehrnul jsem se k té příloze vánočního Plže hned, protože jsem některé předchozí letní příloze moc nerozuměl, ale tahle pohádka mě docela dostala. Bylo to takové pohlazení. (Plzeň, 20. 1. 2006)

**Uzávěrka příštích barevných Listů je 21. 2. 2006. Těšíme se na Vaše příspěvky!
(V elektronické podobě potěší...)**

*****

KONTAKT:

Ason-klub, Knihovna města Plzně, ul. B. Smetany 13, 305 94 Plzeň,
tel.: 377 201 427, fax: 377 201 438, mobil (SMS): 721 281 635,
e-mail: asonklub@kmp.plzen-city.cz; <http://www.kmp.plzen-city.cz>

*****